

Paziņojums Nr.

Saturs

Lappuse

IV Informācija

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTA INFORMĀCIJA

Eiropas Kopienų Tiesa

2008/C 107/01

Tiesas pēdējā publikācija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

OV C 92, 12.4.2008 1

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Eiropas Kopienų Tiesa

2008/C 107/02

Lieta C-398/05: Tiesas (ceturtā palāta) 2008. gada 28. februāra spriedums (*Finanzgericht Düsseldorf* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *AGST Draht- und Biegetechnik GmbH/Hauptzollamt Aachen* (Kopējā tirdzniecības politika — Kompensācijas maksājumi — Aizsardzība pret subsīdiu praksi — Regula (EK) Nr. 1599/1999 — Nerūsējošā tērauda stieples — Kaitējums Kopienas rūpniecības nozarei — Cēloņsakarība) 2

2008/C 107/03

Lieta C-263/06: Tiesas (ceturtā palāta) 2008. gada 28. februāra spriedums (*Corte suprema di cassazione* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Carboni e derivati Srl/Ministero dell'Economia e delle Finanze, Riunione Adriatica di Sicurtà SpA* (Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dumpinga praksi — Antidumpinga maksājums — Krievijas izcelsmes pārstrādes čuguna hematīts — Lēmums Nr. 67/94/EOTK — Muitas vērtības noteikšana mainīga antidumpinga maksājuma piemērošanai — Darījuma vērtība — Secīgas pārdošanas par dažādām cenām — Muitas iestādes iespēja ņemt vērā cenu, par kādu preces pārdotas tajā pārdošanas reizē, kura notikusi pirms pēdējās pārdošanas, pamatojoties uz kuru tika sagatavota muitas deklarācija) 2

2008/C 107/04	Apvienotās lietas C-287/06 līdz C-292/06: Tiesas (pirmā palāta) 2008. gada 6. marta spriedums (<i>Verwaltungsgericht Köln</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Deutsche Post AG</i> (C-287/06, C-288/06 un C-291/06), <i>Magdeburger Dienstleistungs- und Verwaltungs GmbH</i> (MDG) (C-289/06), <i>Marketing Service Magdeburg GmbH</i> (C-290/06), <i>Vedat Deniz</i> (C-292/06)/ <i>Bundesrepublik Deutschland</i> (Pasta pakalpojumi — Direktīva 97/67/EK — Joma, kas rezervēta vispārējo pasta pakalpojumu sniedzējam — Īpaši tarifi klientiem komersantiem, kas pasta iestāžu tīkla vietās nodod minimālo sašķirotu sūtījumu daudzumu — Atteikums piemērot šādus tarifus starpniekiem, kas komercdarbības ietvaros un savā vārdā apvieno dažādu sūtītāju sūtījumus)	3
2008/C 107/05	Lieta C-293/06: Tiesas (ceturtā palāta) 2008. gada 28. februāra spriedums (<i>Finanzgericht Hamburg</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Deutsche Shell GmbH/Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg</i> (Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Sabiedrību ienākuma nodoklis — Monetārās sekas, kas rodas, repatriējot attīstības kapitālu, ko vienā dalībvalstī reģistrēta sabiedrība piešķirusi savai pastāvīgajai pārstāvniecībai, kas atrodas citā dalībvalstī)	4
2008/C 107/06	Lieta C-420/06: Tiesas (virspalāta) 2008. gada 11. marta spriedums (<i>Verwaltungsgericht Schwerin</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Rüdiger Jäger/Amt für Landwirtschaft Bützow</i> (Kopējā lauksaimniecības politika — Regulas (EK) Nr. 1254/1999 un (EK) Nr. 1782/2003 — Liellopu gaļa — Integrēta administrēšanas un kontroles sistēma noteiktām Kopienas atbalsta shēmām — Regulas (EEK) Nr. 3887/92, (EK) Nr. 2419/2001 un (EK) Nr. 796/2004 — "Ganāmpulka" atbalsta pieteikums — Piemaksa par zīdītāģovīm — Pārkāpums — Neatbilstība noteikumiem, kas attiecas uz pieteikumos neiekļauto liellopu identifikāciju un reģistrāciju — Regula (EK) Nr. 1760/2000 — Atbalsta nepiešķiršana — Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 2. panta 2. punkts — Viegļāka soda piemērošanas ar atpakaļejošu spēku princips)	4
2008/C 107/07	Lieta C-446/06: Tiesas (trešā palāta) 2008. gada 28. februāra spriedums (<i>College van Beroep voor het bedrijfsleven</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>A. G. Wivkel/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit</i> (Liellopu gaļa — Tirgu kopīgā organizācija — Regula (EK) Nr. 1254/1999 — 3. panta f) punkts — Piemaksas piešķiršana par zīdītāģovīm — Nosacījumi, kas atbilst vispārpieņemtajai audzēšanas praksei)	5
2008/C 107/08	Lieta C-2/07: Tiesas (otrā palāta) 2008. gada 28. februāra spriedums (<i>Cour de cassation</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Paul Abraham, Eugène Dehalleux, Jacqueline Starck, Robert Beaujean, Patrick Descamps e.a., Régine Lecomte, Jacques Deheneffe, Mirèse Mailleux, Léon Schreiber, Marie-Paule Cornesse, Claude Farnir, Pascale Bastiaens, Marc Kriescher, Isabelle Lemaire, Jean-Luc Kriescher, Mauro Altafoggia, Charles Franckaert, Fernande Pretto/Région wallonne, Société de développement et de promotion de l'aéroport de Liège-Bierset SA, T.N.T. Express Worldwide (Euro Hub) SA, Société nationale des voies aériennes-Belgocontrol, État belge, Cargo Airlines Ltd</i> (Direktīva 85/337/EEK — Projektu ietekmes uz vidi novērtējums — Lidosta, kuras pamata skrejceļa garums ir vismaz 2100 m)	6
2008/C 107/09	Lieta C-17/07 P: Tiesas (trešā palāta) 2008. gada 28. februāra spriedums — <i>Wineke Neirinck/Eiropas Kopienas Komisija</i> (Apelācija — Civildienests — Pagaidu darbinieks — Līgumdarbinieks — Infrastruktūras un loģistikas birojs Briselē — Darbā pieņemšanas procedūra — Kandidatūras noraidīšana — Prasība atcelt tiesību aktu — Prasība par zaudējumu atlīdzību)	6
2008/C 107/10	Lieta C-82/07: Tiesas (otrā palāta) spriedums 2008. gada 6. martā (<i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones/Administración del Estado</i> (Elektroniskās komunikācijas — Tīkli un pakalpojumi — Direktīvas 2002/21/EK 3. panta 2. punkts un 10. panta 1. punkts (pamatdirektīva) — Valsts numuru piešķiršanas plāni — Konkrēta pārvaldes iestāde)	7

2008/C 107/11	Lieta C-89/07: Tiesas (sestā palāta) spriedums 2008. gada 11. martā — Eiropas Kopienų Komisija/ Francijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Darbs valsts pārvaldē — Kapteiņa un virsnieka (kapteiņa vietnieka) darbs uz visiem kuģiem, kas kuģo ar dalībvalsts karogu — Nosacījums par pilsonību) 8	8
2008/C 107/12	Lieta C-98/07: Tiesas (ceturtā palāta) spriedums 2008. gada 6. martā (<i>Højesteret</i> (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Nordania Finans A/S, BG Factoring A/S/Skatteministeriet</i> (Sestā PVN direktīva — 19. panta 2. punkts — Atskaitāmās daļas aprēķināšana — No ražošanas līdzekļu, ko nodokļa maksātājs lieto savām uzņēmējdarbības vajadzībām, piegādes izrietoša apgrozījuma izslēgšana — Jēdziens “ražošanas līdzekļi, ko nodokļa maksātājs lieto savām uzņēmējdarbības vajadzībām” — Līzings sabiedrības veikta automašīnu iegāde, lai tās nodotu līzīgā un pārdotu pēc līzings līguma termiņa beigām) 8	8
2008/C 107/13	Lieta C-196/07: Tiesas (trešā palāta) 2008. gada 6. marta spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/Spānijas Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — Konkurences politika — Koncentrācija — Vairāku Komisijas uzlikto pienākumu neizpilde — E.ON/Endesa) 9	9
2008/C 107/14	Lieta C-340/07: Tiesas (astotā palāta) 2008. gada 6. marta spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2002/73/EK — Vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm — Darba iespējas, profesionālā izglītība un paaugstināšana amatā — Darba nosacījumi — Netransponēšana noteiktajā termiņā) 9	9
2008/C 107/15	Lieta C-22/08: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Sozialgericht Nürnberg</i> (Vācija) 2008. gada 22. janvāra rīkojumu — <i>Athanasios Vatsouras/Arbeitsgemeinschaft (ARGE) Nürnberg 900</i> 10	10
2008/C 107/16	Lieta C-23/08: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Sozialgericht Nürnberg</i> (Vācija) 2008. gada 22. janvāra rīkojumu — <i>Josif Koupatantze/Arbeitsgemeinschaft (ARGE) Nürnberg 900</i> 10	10
2008/C 107/17	Lieta C-38/08 P: Apelācija, ko 2008. gada 1. februārī ierosinājis <i>Jörn Sack</i> par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2007. gada 11. decembra spriedumu lietā T-66/05 <i>Jörn Sack/Eiropas Kopienų Komisija</i> 11	11
2008/C 107/18	Lieta C-39/08: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Bundespatentgericht</i> (Vācija) 2008. gada 4. februāra rīkojumu — Lieta par preču zīmju tiesībām ar šādiem lietas dalībniekiem: <i>Bild.T-Online.de AG & Co. KG</i> un <i>Präsident des Deutschen Patent- U. Markenamts</i> 12	12
2008/C 107/19	Lieta C-43/08: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Bundespatentgericht</i> (Vācija) 2008. gada 8. februāra rīkojumu — Lieta par preču zīmju tiesībām ar šādiem lietas dalībniekiem: <i>ZVS Zeitungsvertrieb Stuttgart GmbH</i> un <i>Präsident des Deutschen Patent- U. Markenamts</i> 12	12
2008/C 107/20	Lieta C-44/08: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Korkein oikeus</i> (Somija) 2008. gada 8. februāra rīkojumu — <i>Akavan Erityisalojen Keskusliitto AEK ry u.c./Fujitsu Siemens Computers Oy</i> 13	13
2008/C 107/21	Lieta C-45/08: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Hof van Beroep te Brussel</i> (Beļģija) 2008. gada 8. februāra rīkojumu — <i>Spector Photo Group NV</i> un <i>Chris Van Raemdonck/Commissie voor het Bank -, Financie- en Assurantiewezen</i> 14	14
2008/C 107/22	Lieta C-52/08: Prasība, kas celta 2008. gada 12. februārī — Eiropas Kopienų Komisija/Portugāles Republika 15	15
2008/C 107/23	Lieta C-53/08: Prasība, kas celta 2008. gada 12. februārī — Eiropas Kopienų Komisija/Austrijas Republika 15	15

2008/C 107/24	Lieta C-54/08: Prasība, kas celta 2008. gada 12. februārī — Eiropas Kopienu Komisija/Vācijas Federatīvā Republika	16
2008/C 107/25	Lieta C-58/08: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)</i> (Apvienotā Karaliste) 2008. gada 13. februāra rīkojumu — <i>Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG, Orange Personal Communications Services Ltd/Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform</i>	17
2008/C 107/26	Lieta C-62/08: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Hof van Cassatie van België</i> 2008. gada 18. februāra rīkojumu — <i>UDV North America Inc./Brandtraders NV</i>	18
2008/C 107/27	Lieta C-65/08: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Finanzgericht Düsseldorf</i> (Vācija) 2008. gada 18. februāra rīkojumu — <i>Europol Frost-Food GmbH/Hauptzollamt Krefeld</i>	18
2008/C 107/28	Lieta C-66/08: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Oberlandesgerichts Stuttgart</i> (Vācija) 2008. gada 18. februāra rīkojumu — <i>Kriminālprocess pret Szymon Kozłowski</i>	18
2008/C 107/29	Lieta C-67/08: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) 2008. gada 20. februāra rīkojumu — <i>Margarete Block/Finanzamt Kaufbeuren</i>	19
2008/C 107/30	Lieta C-69/08: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Tribunale di Napoli, Sezione Lavoro</i> (Itālija) 2008. gada 20. februāra rīkojumu — <i>Raffaello Visciano/I.N.P.S.</i>	19
2008/C 107/31	Lieta C-75/08: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Court of Appeal (Civil Division)</i> (Apvienotā Karaliste) 2008. gada 21. februāra rīkojumu — <i>The Queen pēc Christopher Mellor pieteikuma/Secretary of State for Communities and Local Government</i>	20
2008/C 107/32	Lieta C-94/08: Prasība, kas celta 2008. gada 29. februārī — Eiropas Kopienu Komisija/Spānijas Karaliste	20
2008/C 107/33	Lieta C-107/08: Prasība, kas celta 2008. gada 7. martā — Eiropas Kopienu Komisija/Austrijas Republika	21

Pirmās instances tiesa

2008/C 107/34	Lieta T-43/03: Pirmās instances tiesas 2008. gada 13. marta spriedums — <i>Maison de l'Europe Avignon Méditerranée/Komisija</i> (Ārpuslīgumiskā atbildība — Zīme "Info point Europe" — Komisijas darbinieka paziņojumi attiecībā uz prasītāju)	22
2008/C 107/35	Lieta T-332/03: Pirmās instances tiesas 2008. gada 12. marta spriedums — <i>ESN/Komisija</i> (Pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumi — Kopienas konkursa procedūra — Pakalpojumu sniegšana saistībā ar atbalsta pakalpojumu izveidošanu un nodošanu lietošanā Kopienas Pētniecības un attīstības informācijas dienestam (CORDIS) — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana — Vienlīdzīgas attieksmes pret pretendentiem princips un pārskatāmības princips — Līguma dokumentos noteikto piešķiršanas kritēriju ievērošana)	22
2008/C 107/36	Lieta T-345/03: Pirmās instances tiesas 2008. gada 12. marta spriedums — <i>Evropaiki Dynamiki/Komisija</i> (Pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumi — Kopienas konkursa procedūra — Ar Kopienas Pētniecības un attīstības informācijas dienesta (CORDIS) atbalsta pakalpojumu pilnveidošanu un nodrošināšanu saistīto pakalpojumu sniegšana — Pretendenta piedāvājuma noraidījums — Princips par vienlīdzīgu attieksmi pret pretendentiem un pārskatāmības princips)	23

2008/C 107/37	Lieta T-100/04: Pirmās instances tiesas 2008. gada 12. marta spriedums — <i>Giannini/Komisija</i> (Civildienests — Vispārējs konkurss — Neiekļaušana rezerves sarakstā — Pārkāpumi, kas izdarīti pārbaudījumu norises laikā un kas var izkropļot to rezultātus — Vienlīdzīga attieksme — Prasība atcelt tiesību aktu — Prasība atlīdzināt zaudējumus) 23	23
2008/C 107/38	Lieta T-332/04: Pirmās instances tiesas 2008. gada 12. marta spriedums — <i>Sebirán/ITSB</i> — <i>El Coto de Rioja</i> ("Coto D'Arcis") (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes "Coto D'Arcis" reģistrācijas pieteikums — Agrākas Kopienas vārdiskās preču zīmes "EL COTO" un "COTO DE IMAZ" — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Kaitējuma reputācijai neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 5. punkts) 23	23
2008/C 107/39	Lieta T-301/05: Pirmās instances tiesas 2008. gada 11. marta spriedums — <i>Guigard/Komisija</i> (Ārpuslīgumiskā atbildība — EAF finansēta darba līguma nepagarināšana — Komisijas nelikumīgas rīcības neesamība — Pirmās instances tiesas kompetence) 24	24
2008/C 107/40	Lieta T-341/06: Pirmās instances tiesas 2008. gada 12. marta spriedums — <i>Compagnie générale de diététique/ITSB</i> ("GARUM") (Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskās preču zīmes "GARUM" reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamatojums — Konkrētā sabiedrības daļa — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts) 24	24
2008/C 107/41	Lieta T-107/07 P: Pirmās instances tiesas 2008. gada 12. marta spriedums — <i>Rossi Ferreras/Komisija</i> (Apelācija — Civildienests — Ierēdņi — Karjeras attīstības ziņojums — 2003. gada novērtējums — Faktu novērtēšana — Pierādīšanas pienākums un pierādījumu sniegšana — Nepieņemama apelācijas sūdzība — Nepamatota apelācijas sūdzība) 25	25
2008/C 107/42	Lieta T-128/07: Pirmās instances tiesas 2008. gada 12. marta spriedums — <i>Suez/ITSB</i> ("Delivering the essentials of life") (Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskās preču zīmes "Delivering the essentials of life" reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamatojums — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts) 25	25
2008/C 107/43	Lieta T-82/06: Pirmās instances tiesas 2008. gada 19. februāra rīkojums — <i>Apple Commuter International/Komisija</i> (Prasība atcelt tiesību aktu — Kopējais muitas tarifs — Klasifikācija Kombinētajā nomenklatūrā — Persona, kas nav individuāli skarta — Nepieņemamība) 26	26
2008/C 107/44	Lieta T-295/06: Pirmās instances tiesas 2008. gada 22. februāra rīkojums — <i>Base/Komisija</i> (Prasība atcelt tiesību aktu — Telekomunikācijas — Direktīvas 2002/21/EK 7. pants — Savienojumu beigu zvanu individuālos mobilo sakaru tīklos Beļģijā vairumtirdzniecības tirgus — Būtiska ietekme tirgū — Komisijas vēstule par apsvērumiem — Akts, kas nav pārsūdzams — Tiešas ietekmes trūkums — Nepieņemamība) 26	26
2008/C 107/45	Lieta T-40/08: Prasība, kas celta 2008. gada 26. janvārī — <i>EREF/Komisija</i> 26	26
2008/C 107/46	Lieta T-44/08: Prasība, kas celta 2008. gada 24. janvārī — <i>Shetland Islands Council/Komisija</i> 27	27
2008/C 107/47	Lieta T-49/08 P: Apelācija, ko 2008. gada 18. janvārī ierosinājis <i>C. Michail</i> par Civildienesta tiesas 2007. gada 22. novembra spriedumu lietā <i>F-67/05 Michail/Komisija</i> 28	28
2008/C 107/48	Lieta T-55/08: Prasība, kas celta 2008. gada 5. februārī — <i>UEFA/Komisija</i> 28	28
2008/C 107/49	Lieta T-56/08: Prasība, kas celta 2008. gada 5. februārī — <i>IEA u.c./Komisija</i> 29	29
2008/C 107/50	Lieta T-67/08: Prasība, kas celta 2008. gada 11. februārī — <i>Hedgefund Intelligence/ITSB</i> — <i>Hedge Invest (InvestHedge)</i> 30	30

2008/C 107/51	Lieta T-68/08: Prasība, kas celta 2008. gada 6. februārī — FIFA/Komisija	30
2008/C 107/52	Lieta T-70/08: Prasība, kas celta 2008. gada 12. februārī — Axis AB/ITSB — Etra Investigación y Desarrollo ("ETRAX")	31
2008/C 107/53	Lieta T-72/08: Prasība, kas celta 2008. gada 11. februārī — Travel Servis/ITSB — Eurowings Luftverkehrs ("smartWings")	32
2008/C 107/54	Lieta T-73/08: Prasība, kas celta 2008. gada 11. februārī — Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung/Komisija	33
2008/C 107/55	Lieta T-75/08: Prasība, kas celta 2008. gada 13. februārī — JOOP!/ITSB ("I")	33
2008/C 107/56	Lieta T-78/08: Prasība, kas celta 2008. gada 18. februārī — Baldesberger/ITSB (pincetes forma)	33
2008/C 107/57	Lieta T-80/08: Prasība, kas celta 2008. gada 19. februārī — CureVac/ITSB — Qiagen ("RNAiFect")	34
2008/C 107/58	Lieta T-81/08: Prasība, kas celta 2008. gada 18. februārī — Enercon/ITSB ("E-Ship")	34
2008/C 107/59	Lieta T-82/08: Prasība, kas celta 2008. gada 12. februārī — Guardian Industries un Guardian Europe/Komisija	35
2008/C 107/60	Lieta T-83/08: Prasība, kas celta 2008. gada 19. februārī — Denki Kagaku Kogyo un Denka Chemicals/Komisija	35
2008/C 107/61	Lieta T-85/08: Prasība, kas celta 2008. gada 19. februārī — Exalation/ITSB ("Vektor-Lycopin")	36
2008/C 107/62	Lieta T-96/08: Prasība, kas celta 2008. gada 22. februārī — Global Digital Disc/Komisija	37
2008/C 107/63	Lieta T-97/08: Prasība, kas celta 2008. gada 20. februārī — KUKA Roboter/ITSB (oranžas krāsas preču zīme)	37
2008/C 107/64	Lieta T-102/08 P: Apelācija, ko 2008. gada 25. februārī ierosinājusi Asa Sundholm par Civildienesta tiesas 2007. gada 13. decembra spriedumu lietā F-27/07 Sundholm/Komisija	38
2008/C 107/65	Lieta T-104/08: Prasība, kas celta 2008. gada 23. februārī — ars Parfum Creation & Consulting/ITSB (smaržu flakona forma)	38
2008/C 107/66	Lieta T-105/08 P: Apelācija, ko 2008. gada 26. februārī ierosinājis Kris Van Neyghem par Civildienesta tiesas 2007. gada 13. decembra spriedumu lietā F-73/06 Van Neyghem/Komisija	39
2008/C 107/67	Lieta T-106/08: Prasība, kas celta 2008. gada 27. februārī — CPEM/Komisija	39
2008/C 107/68	Lieta T-113/08: Prasība, kas celta 2008. gada 29. februārī — Spānija/Komisija	40
2008/C 107/69	Lieta T-114/08 P: Apelācija, ko 2008. gada 6. martā ierosinājis Luigi Marcuccio par Civildienesta tiesas 2007. gada 14. decembra rīkojumu lietā F-21/07 Marcuccio/Komisija	41
2008/C 107/70	Lieta T-115/08: Prasība, kas celta 2008. gada 10. martā — Gourmet Burger Kitchen/ITSB ("GOURMET BURGER KITCHEN")	42

2008/C 107/71	Lieta T-118/08: Prasība, kas celta 2008. gada 13. martā — <i>Actega Terra/ITSB</i> ("TERRAEFFEKT matt & gloss") 42
2008/C 107/72	Lieta T-126/07: Pirmās instances tiesas 2008. gada 6. marta rīkojums — <i>Allos Walter Lang/ITSB</i> — <i>Kokoriko</i> (Coco Rico) 43
2008/C 107/73	Lieta T-266/07: Pirmās instances tiesas 2008. gada 27. februāra rīkojums — <i>Air One/Komisija</i> 43
2008/C 107/74	Lieta T-309/07: Pirmās instances tiesas 2008. gada 3. marta rīkojums — <i>Nīderlande/Komisija</i> 43
2008/C 107/75	Lieta T-318/07: Pirmās instances tiesas 2008. gada 3. marta rīkojums — <i>National Association of Licensed Opencast Operators/Komisija</i> 43

Eiropas Savienības Civildienesta tiesa

2008/C 107/76	Lieta F-53/07: Prasība, kas celta 2007. gada 24. decembrī — <i>Iordanova/Komisija</i> 44
2008/C 107/77	Lieta F-132/07: Prasība, kas celta 2007. gada 30. novembrī — <i>Strack/Komisija</i> 44
2008/C 107/78	Lieta F-19/08: Prasība, kas celta 2008. gada 26. februārī — <i>Bennet u.c./ITSB</i> 44

IV

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTA INFORMĀCIJA

EIROPAS KOPIENU TIESA

(2008/C 107/01)

Tiesas pēdējā publikācija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī

OV C 92, 12.4.2008

Iepriekšējās publikācijas

OV C 79, 29.3.2008

OV C 64, 8.3.2008

OV C 51, 23.2.2008

OV C 37, 9.2.2008

OV C 22, 26.1.2008

OV C 8, 12.1.2008

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

EIROPAS KOPIENU TIESA

Tiesas (ceturtā palāta) 2008. gada 28. februāra spriedums (Finanzgericht Düsseldorf (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — AGST Draht- und Biegetechnik GmbH/Hauptzollamt Aachen

(Lieta C-398/05) ⁽¹⁾

(Kopējā tirdzniecības politika — Kompensācijas maksājumi — Aizsardzība pret subsīdiu praksi — Regula (EK) Nr. 1599/1999 — Nerūsējošā tērauda stieples — Kaitējums Kopienas rūpniecības nozarei — Cēloņsakarība)

(2008/C 107/02)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Düsseldorf

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: AGST Draht- und Biegetechnik GmbH

Atbildētājs: Hauptzollamt Aachen

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Finanzgericht Düsseldorf — Padomes 1999. gada 12. jūlija Regulas (EK) Nr. 1599/1999, ar kuru piemēro galīgo kompensācijas maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas piemērots par Indijas izcelsmes nerūsējošā tērauda stieplēm, kuru diametrs ir 1 mm vai vairāk, un izbeidz procedūru par tādu Korejas Republikas izcelsmes nerūsējošā tērauda stieplu importu, kuru diametrs ir 1 mm vai vairāk (OV L 189, 1. lpp.), spēkā esamība — Kopienas rūpniecības nozarei nodarītā kaitējuma novērtēšana, cēloņsakarība ar subsīdētu preču importu

Rezolutīvā daļa:

Iesniegtā prejudiciālā jautājuma izskatīšanas gaitā nav atklājies nekas tāds, kas varētu ietekmēt Padomes 1999. gada 12. jūlija Regulas (EK)

Nr. 1599/1999, ar kuru piemēro galīgo kompensācijas maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas piemērots par Indijas izcelsmes nerūsējošā tērauda stieplēm, kuru diametrs ir 1 mm vai vairāk, un izbeidz procedūru par tādu Korejas Republikas izcelsmes nerūsējošā tērauda stieplu importu, kuru diametrs ir 1 mm vai vairāk, spēkā esamību.

⁽¹⁾ OV C 22, 28.1.2006.

Tiesas (ceturtā palāta) 2008. gada 28. februāra spriedums (Corte suprema di cassazione (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Carboni e derivati Srl/Ministero dell'Economia e delle Finanze, Riunione Adriatica di Sicurtà SpA

(Lieta C-263/06) ⁽¹⁾

(Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Antidempinga maksājums — Krievijas izcelsmes pārstrādes čuguna hematīts — Lēmums Nr. 67/94/EOTK — Muitas vērtības noteikšana mainīga antidempinga maksājuma piemērošanai — Darījuma vērtība — Secīgas pārdošanas par dažādām cenām — Muitas iestādes iespēja ņemt vērā cenu, par kādu preces pārdotas tajā pārdošanas reizē, kura notikusi pirms pēdējās pārdošanas, pamatojoties uz kuru tika sagatavota muitas deklarācija)

(2008/C 107/03)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Lietas dalībnieki pamata tiesvedībā

Prasītāja: Carboni e derivati Srl

Atbildētāji: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Riunione Adriatica di Sicurtà SpA

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Corte suprema di cassazione — Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regula (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 253, 1. lpp.), kas grozīta ar Regulu 1762/95 — Aprēķina bāze antidempinga maksājuma piemērošanas noteikšanai — Muitas iestādes iespēja ņemt vērā cenu, par kādu preces pārdotas tajā pārdošanas reizē, kura notikusi pirms pēdējās pārdošanas, pamatojoties uz kuru tika sagatavota muitas deklarācija — Krievijas izcelsmes pārstrādes čuguna hematīts

Rezolutīvā daļa:

Saskaņā ar Komisijas 1994. gada 12. janvāra Lēmuma Nr. 67/94/EOTK, ar ko piemēro pagaidu antidempinga maksājumu Brazīlijas, Polijas, Krievijas un Ukrainas izcelsmes pārstrādes čuguna hematīta importam Kopienā, 1. panta 2. punktu muitas iestādes, piemērojot minētajā lēmumā paredzēto antidempinga maksājumu, nevar noteikt muitas vērtību, pamatojoties uz cenu, par kādu attiecīgās preces tika pārdotas tajā pārdošanas reizē, kura ir notikusi pirms pēdējās pārdošanas, pamatojoties uz kuru tika sagatavota muitas deklarācija, ja deklarētā cena atbilst faktiski samaksātajai cenai vai cenai, kāda jāmaksā importētājam.

Gadījumā, ja muitas iestādēm ir pamatotas šaubas par deklarētās vērtības patiesumu un šādas šaubas pastāv arī pēc papildus informācijas pieprasīšanas un pēc tam, kad tās attiecīgajai personai ir devušas saprātīgu iespēju izteikt viedokli par pamatiem, uz kuriem minētās šaubas ir balstītas, nepastāvot iespējai noteikt cenu, kāda faktiski tika samaksāta vai ir jāmaksā, šīs iestādes, piemērojot Lēmumā Nr. 67/94 paredzēto antidempinga maksājumu, saskaņā ar Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi 31. pantu muitas vērtību var aprēķināt, atsaucoties uz cenu, par kādu tika panākta vienošanās pārdot attiecīgās preces tajā visnesenākajā pārdošanas reizē, kura notika pirms tās pārdošanas, pamatojoties uz kuru tika sagatavota muitas deklarācija, kuras patiesumu muitas iestādēm nav objektīva iemesla apšaubīt.

(¹) OV C 224, 16.9.2006.

Tiesas (pirmā palāta) 2008. gada 6. marta spriedums (Verwaltungsgericht Köln (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Deutsche Post AG (C-287/06, C-288/06 un C-291/06), Magdeburger Dienstleistungs- und Verwaltungs GmbH (MDG) (C-289/06), Marketing Service Magdeburg GmbH (C-290/06), Vedat Deniz (C-292/06)/Bundesrepublik Deutschland

(Apvienotās lietas C-287/06 līdz C-292/06) (¹)

(Pasta pakalpojumi — Direktīva 97/67/EK — Joma, kas rezervēta vispārējo pasta pakalpojumu sniedzējam — Īpaši tarifi klientiem komersantiem, kas pasta iestāžu tīkla vietās nodod minimālo sašķirotu sūtījumu daudzumu — Atteikums piemērot šādus tarifus starpniekiem, kas komercdarbības ietvaros un savā vārdā apvieno dažādu sūtītāju sūtījumus)

(2008/C 107/04)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Köln

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Deutsche Post AG (C-287/06, C-288/06 un C-291/06), Magdeburger Dienstleistungs- und Verwaltungs GmbH (MDG) (C-289/06), Marketing Service Magdeburg GmbH (C-290/06), Vedat Deniz (C-292/06)

Atbildētājs: Bundesrepublik Deutschland

Piedaloties: Marketing Service Magdeburg GmbH (C-287/06), Citi-post Gesellschaft für Kurier- und Postdienstleistungen mbH (C-288/06), Deutsche Post AG (C-289/06, C-290/06 un C-292/06), Magdeburger Dienstleistungs- und Verwaltungs GmbH (MDG) (C-291/06)

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Verwaltungsgericht Köln — EK Līguma 47. panta 2. punkta, kā arī 7. panta 1. punkta un 12. panta piektā ievilkuma Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīvā 97/67/EK par kopīgiem noteikumiem Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus attīstībai un pakalpojumu kvalitātes uzlabošanai (OV L 15, 14. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 10. jūnija Direktīvu 2002/39/EK, ar ko Direktīvu 97/67/EK groza attiecībā uz Kopienas pasta pakalpojumu turpmāko atvēršanu konkurencei (OV L 176, 21. lpp), interpretācija — Vispārējo pasta pakalpojumu sniedzēja pienākums īpašos tarifus, kas tiek piemēroti klientiem komersantiem, kas paši piegādā iepriekš

sašķirotus sūtījumus pasta šķirošanas centros, piedāvāt arī pasta pakalpojumu profesionāliem sniedzējiem, kas savāc sūtījumus no sūtītājiem, lai vēlāk, tāpat kā klienti komersanti, tos sašķirotu un nogādātu šķirošanas centrā

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīvas 97/67/EK par kopīgiem noteikumiem Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus attīstībai un pakalpojumu kvalitātes uzlabošanai, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 10. jūnija Direktīvu 2002/39/EK, 12. panta piektais ievilkums jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj, ka uzņēmumiem, kas komercdarbības ietvaros un savā vārdā savāc pasta sūtījumus no dažādiem sūtītājiem, tiek atteikts izmantot īpašus tarifus, kurus vispārējo pasta pakalpojumu sniedzējs savas ekskluzīvās licences jomā piešķir klientiem komersantiem iepriekš sašķirotu sūtījumu minimālā noteiktā daudzuma piegādei tā pasta centros.

(¹) OV C 261, 28.10.2006.

Tiesas (ceturtā palāta) 2008. gada 28. februāra spriedums (Finanzgericht Hamburg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Deutsche Shell GmbH/Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg

(Lieta C-293/06) (¹)

(Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Sabiedrību ienākuma nodoklis — Monetārās sekas, kas rodas, repatriējot attīstības kapitālu, ko vienā dalībvalstī reģistrēta sabiedrība piešķirusi savai pastāvīgajai pārstāvniecībai, kas atrodas citā dalībvalstī)

(2008/C 107/05)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Hamburg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prašītāja: Deutsche Shell GmbH

Atbildētājs: Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Finanzgericht Hamburg — EKL 43. un 48. panta interpretācija — Zaudējumi, kas valūtas kursu svārstību dēļ radušies sabiedrībai, kuras juridiskā adrese ir vienā dalībvalstī, repatriējot attīstības kapitālu, ko tā

bija piešķirusi sev piederošajai pastāvīgajai pārstāvniecībai, kura atrodas citā dalībvalstī — Iespējas ņemt vērā šos zaudējumus, veicot nodokļu aprēķināšanu dalībvalstī, kurā ir sabiedrības juridiskā adrese, izslēgšana

Rezolutīvā daļa

- 1) EK līguma 52. pants (pēc grozījumiem jaunajā redakcijā — EKL 43. pants) kontekstā ar EK līguma 58. pantu (jaunajā redakcijā — EKL 48. pants) nepieļauj to, ka dalībvalsts, nosakot valsts nodokļu bāzi, izslēdz zaudējumus, kas valūtas kursu svārstību dēļ radušies sabiedrībai, kuras juridiskā adrese ir šajā dalībvalstī, repatriējot attīstības kapitālu, ko tā bija piešķirusi sev piederošajai pastāvīgajai pārstāvniecībai, kura atrodas citā dalībvalstī;
- 2) EK līguma 52. pants (pēc grozījumiem jaunajā redakcijā — EKL 43. pants) kontekstā ar EK līguma 58. pantu (jaunajā redakcijā — EKL 48. pants) nepieļauj arī to, ka valūtas kursu svārstību dēļ radušos zaudējumus var atskaitīt kā uzņēmuma, kura juridiskā adrese ir vienā dalībvalstī, darbības izdevumus tikai tādā apjomā, kādā šim uzņēmumam piederošā pastāvīgā pārstāvniecība, kas atrodas citā dalībvalstī, nav guvusi nekādu ar nodokļiem neapliekamo peļņu.

(¹) OV C 237, 30.9.2006.

Tiesas (virspalāta) 2008. gada 11. marta spriedums (Verwaltungsgericht Schwerin (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Rüdiger Jäger/Amt für Landwirtschaft Bützow

(Lieta C-420/06) (¹)

(Kopējā lauksaimniecības politika — Regulas (EK) Nr. 1254/1999 un (EK) Nr. 1782/2003 — Liellopu gaļa — Integrēta administrēšanas un kontroles sistēma noteiktām Kopienas atbalsta shēmām — Regulas (EEK) Nr. 3887/92, (EK) Nr. 2419/2001 un (EK) Nr. 796/2004 — “Ganāmpulka” atbalsta pieteikums — Piemaksa par zīdītājgovīm — Pārkaupums — Neatbilstība noteikumiem, kas attiecas uz pieteikumos neiekļautu liellopu identifikāciju un reģistrāciju — Regula (EK) Nr. 1760/2000 — Atbalsta nepiešķiršana — Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 2. panta 2. punkts — Vieglāka soda piemērošanas ar atpakaļejošu spēku princips)

(2008/C 107/06)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Schwerin

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Rüdiger Jäger

Atbildētājs: Amt für Landwirtschaft Bützow

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Verwaltungsgericht Schwerin* — Padomes 1995. gada 18. decembra Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību (OV L 312, 1. lpp.) 2. panta 2. punkta interpretācija — Vēlāk pieņemtu saudzīgāku administratīvo sodu par ganāmpulka piemaksām piemērošana ar atpakaļejošu spēku var tikt piemērota tikai pēc ganāmpulka piemaksu sistēmas atcelšanas attiecīgajā dalībvalstī

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1995. gada 18. decembra Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību 2. panta 2. punkta otrais teikums jāinterpretē tādējādi, ka tiesību normas, kas noteiktas 66. un 67. pantā Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulā (EK) Nr. 796/2004, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai ieviestu savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu, kura paredzēta Padomes 2003. gada 29. septembra Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko ievieš kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kas grozīta ar Komisijas 2005. gada 11. februāra Regulu (EK) Nr. 239/2005, nevar tikt piemērotas ar atpakaļejošu spēku pieteikumam par atbalstu "ganāmpulkam", kas ietilpst Komisijas 1992. gada 23. decembra Regulas (EEK) Nr. 3887/92 par vairāku Kopienu atbalsta shēmu integrētas administrācijas un kontroles sistēmas piemērošanas nosacījumiem, kas grozīta ar Komisijas 1999. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 2801/1999, *ratione temporis* piemērošanas jomā, kas ir par pamatu atbalsta nepiešķiršanai saskaņā ar šīs regulas 10.c pantu.

(¹) OV C 326, 30.12.2006.

Tiesas (trešā palāta) 2008. gada 28. februāra spriedums (*College van Beroep voor het bedrijfsleven* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — A. G. Wivkel/
Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Lieta C-446/06) (¹)

(*Liellopu gaļa — Tirgu kopīgā organizācija — Regula (EK) Nr. 1254/1999 — 3. panta f) punkts — Piemaksas piešķiršana par zīdītājgovīm — Nosacījumi, kas atbilst vispārpieņemtajai audzēšanas praksei*)

(2008/C 107/07)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: A. G. Winkel

Atbildētājs: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *College van Beroep voor het bedrijfsleven* — Padomes 1999. gada 17. maija Regulas (EK) Nr. 1254/1999 par liellopu un teļa gaļas tirgus kopīgo organizāciju (OV L 160, 21. lpp.) 3. panta 1. punkta f) apakšpunkta interpretācija — Valsts tiesiskā regulējuma, kurā tiesības uz piemaksu par zīdītājgovīm ir pakļautas nosacījumiem, kas atbilst vispārpieņemtai audzēšanas praksei, atbilstība

Rezolutīvā daļa

Padomes 1999. gada 17. maija Regulas (EK) Nr. 1254/1999 par liellopu un teļa gaļas tirgus kopīgo organizāciju, kas grozīta ar Padomes 2001. gada 23. jūlija Regulu (EK) Nr. 1512/2001, 3. panta f) punkts pieļauj valsts tiesisko regulējumu, kurā tiesības uz piemaksu par zīdītājgovīm ir pakļautas nosacījumiem, kas atbilst vispārpieņemtai audzēšanas praksei, un paredz, pirmkārt, noteiktu atnešanās biežumu un, otrkārt, ka teļu māte ir zīdījusi četrus mēnešus pēc tā dzimšanas.

(¹) OV C 326, 31.12.2006.

Tiesas (otrā palāta) 2008. gada 28. februāra spriedums (Cour de cassation (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Paul Abraham, Eugène Dehalleux, Jacqueline Starck, Robert Beaujean, Patrick Descamps e.a., Régine Lecomte, Jacques Deheneffe, Mirèse Mailleux, Léon Schreiber, Marie-Paule Cornesse, Claude Farnir, Pascale Bastiaens, Marc Kriescher, Isabelle Lemaire, Jean-Luc Kriescher, Mauro Altafaglia, Charles Franckaert, Fernande Pretto/Région wallonne, Société de développement et de promotion de l'aéroport de Liège-Bierset SA, T.N.T. Express Worldwide (Euro Hub) SA, Société nationale des voies aériennes-Belgocontrol, État belge, Cargo Airlines Ltd

(Lieta C-2/07) ⁽¹⁾

(Direktīva 85/337/EEK — Projektu ietekmes uz vidi novērtējums — Lidosta, kuras pamata skrejceļa garums ir vismaz 2100 m)

(2008/C 107/08)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Paul Abraham, Eugène Dehalleux, Jacqueline Starck, Robert Beaujean, Patrick Descamps u.c., Régine Lecomte, Jacques Deheneffe, Mirèse Mailleux, Léon Schreiber, Marie-Paule Cornesse, Claude Farnir, Pascale Bastiaens, Marc Kriescher, Isabelle Lemaire, Jean-Luc Kriescher, Mauro Altafaglia, Charles Franckaert, Fernande Pretto

Atbildētāji: Région wallonne, Société de développement et de promotion de l'aéroport de Liège-Bierset SA, T.N.T. Express Worldwide (Euro Hub) SA, Société nationale des voies aériennes-Belgocontrol, État belge, Cargo Airlines Ltd

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Cour de cassation (Beļģija) — Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvas 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 175, 40. lpp.) 1., 2. un 4. panta interpretācija — Jēdziens "projekts, kuram, iespējams, ir nozīmīga ekoloģiska ietekme" — Lidosta, kuras skrejceļš ir vairāk nekā 2 100 metri — Esošas lidostas infrastruktūras un pārveidošanas darbi, nepagarinot skrejceļu — Ietekmes novērtējuma nepieciešamība

Rezolutīvā daļa

1) ja tāda vienošanās, kāda ir pamata prāvā, nav uzskatāma par projektu Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvas 85/337/EEK

par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu izpratnē, tad iesniedzējtiesai, pamatojoties uz piemērojamajām valsts tiesībām, ir jānosaka, vai šāda vienošanās ietver atļauju Direktīvas 85/337 1. panta 2. punkta izpratnē. Šajā kontekstā ir jāpārbauda, vai projekta apstiprināšanas procedūra norit vairākos posmos, kas ietver galveno lēmumu un īstenošanas lēmumus, un vai ir jāņem vērā vairāku projektu kopīgā ietekme, kuru ekoloģiskās ietekmes novērtējums ir jāvērtē kopumā;

2) Direktīvas 85/337 sākotnējās redakcijas II pielikuma 12. punkta noteikumi, skatot kopā ar I pielikuma 7. punktu, attiecas arī uz darbiem, kas veikti, mainot esošas lidostas infrastruktūru, nepagarinot pamata skrejceļu, ja tie, ņemot vērā to raksturu, svarīgumu un pazīmes, ir uzskatāmi par darbiem, kas izmaina pašu lidostu. Tieši tāpat tas attiecas arī uz darbiem, kuru mērķis ir nozīmīgi palielināt lidostas aktivitātes un gaisa pārvadājumus. Iesniedzējtiesai ir jāpārlicinās, ka kompetentās iestādes pareizi novērtēja, vai attiecīgajiem pamata prāvā apskatāmajiem darbiem bija nepieciešams veikt ekoloģiskās ietekmes novērtējumu;

3) kompetentajām iestādēm ir jāņem vērā plānotā lidostas darbības palielināšana, kad tās vērtē ekoloģisko ietekmi lidostas infrastruktūras izmaiņām, kuru mērķis ir nodrošināt šo aktivitāšu pieaugumu.

⁽¹⁾ OV C 69, 24.3.2007.

Tiesas (trešā palāta) 2008. gada 28. februāra spriedums — Wineke Neirinck/Eiropas Kopienu Komisija

(Lieta C-17/07 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Civildienests — Pagaidu darbinieks — Līgumdarbinieks — Infrastruktūras un loģistikas birojs Briselē — Darbā pieņemšanas procedūra — Kandidatūras noraidīšana — Prasība atcelt tiesību aktu — Prasība par zaudējumu atlīdzību)

(2008/C 107/09)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Wineke Neirinck (pārstāvji — G. Vandersanden un L. Levi, avocats)

Preteņā puse procesā: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — J. Currall un D. Martin)

Priekšmets

Apelācija, kas celta par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2006. gada 14. novembra spriedumu lietā T-494/04 *Neirinck/Komisija*, ar kuru Pirmās instances tiesa noraidīja prasītājas prasību, pirmkārt, atcelt Komisijas lēmumu par viņas kandidāturas jurista amatam Infrastruktūras un loģistikas biroja Briselē nekustamā īpašuma nodaļā noraidīšanu un cita kandidāta iecelšanu šajā amatā, kā arī, otrkārt, piešķirt viņai zaudējumu atlīdzību — Interese celt prasību — Pienākums norādīt pamatojumu — Pierādījumu sagrozišana — Pilnvaru pārsniegšana — Dienesta intereses un ierēdņu interešu ņemšanas vērā un labas pārvaldības princips

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2006. gada 14. novembra spriedumu lietā T-494/04 *Neirinck/Komisija*, ciktāl ar to noraidīts pamats par pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu Eiropas Kopienų Komisijas 2004. gada 9. marta lēmumā, ar kuru *Neirinck* informēta par pagaidu darbinieka mutiskā pārbaudījuma neizturēšanu jurista amatam Infrastruktūras un loģistikas biroja Briselē nekustamā īpašuma nodaļā;
- 2) pārējā daļā apelācijas sūdzību noraidīt;
- 3) atcelt Eiropas Kopienų Komisijas 2004. gada 27. aprīļa lēmumu, ar kuru *Neirinck* informēta, ka tā nav izturējusi līgumdarbinieku pieņemšanas darbā procedūras mutisko pārbaudījumu Infrastruktūras un loģistikas biroja Briselē nekustamā īpašuma nodaļā;
- 4) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 5) Eiropas Kopienų Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina visus *Neirinck* tiesāšanās izdevumus, kas radušies tiesvedībā Eiropas Kopienų Tiesā un Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā.

(¹) OV C 95, 28.4.2007.

Tiesas (otrā palāta) spriedums 2008. gada 6. martā (*Tribunal Supremo* (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones/Administración del Estado*

(Lieta C-82/07) (¹)

(Elektroniskās komunikācijas — Tīkli un pakalpojumi — Direktīvas 2002/21/EK 3. panta 2. punkts un 10. panta 1. punkts (pamatdirektīva) — Valsts numuru piešķiršanas plāni — Konkrēta pārvaldes iestāde)

(2008/C 107/10)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones*

Atbildētāja: *Administración del Estado*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Tribunal Supremo* — Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) (OV L 108, 33. lpp.) 3. panta 1., 2. un 4. punkta un 10. panta 1. punkta interpretācija — Valsts numuru resursu piešķiršana un valsts numuru piešķiršanas plānu pārvaldība — Regulējošās un darbības funkcijas, kas piešķirtas konkrētai iestādei

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) 3. panta 2. un 4. punkts, kā arī 10. panta 1. punkts, kas aplūkots kopā ar tās vienpadsmito apsvērumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts numuru resursu piešķiršanas un valsts numuru piešķiršanas plānu pārvaldības funkcijas ir jāuzskata par regulējošām funkcijām. Dalībvalstīm šīs atšķirīgās funkcijas nav jāpiešķir atšķirīgām valsts pārvaldes iestādēm;
- 2) Direktīvas 2002/21 10. panta 1. punkts, kā arī 3. panta 2., 4. un 6. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj, ka valsts numuru resursu piešķiršanas, kā arī valsts numuru piešķiršanas plānu pārvaldības funkcijas tiek sadalītas starp vairākām neatkarīgām pārvaldes iestādēm, ja vien uzdevumu sadale ir darīta publiski zināma, ir viegli pieejama un ir paziņota Eiropas Kopienų Komisijai.

(¹) OV C 82, 14.4.2007.

Tiesas (sestā palāta) spriedums 2008. gada 11. martā —
Eiropas Kopienu Komisija/Francijas Republika

(Lieta C-89/07) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Darbs valsts pārvaldē —
Kapteiņa un virsnieka (kapteiņa vietnieka) darbs uz visiem
kuģiem, kas kuģo ar dalībvalsts karogu — Nosacījums par
pilsonību)

(2008/C 107/11)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — G. Rozet)

Atbildētāja: Francijas Republika (pārstāvji — G. de Bergues un
O. Christmann)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — EKL 39. panta 4. punkts —
Darba ņēmēju brīva pārvietošanās — Publiskās varas prerogatīvu
īstenošana — Prasība pēc Francijas pilsonības, lai varētu veikt
kapteiņu un virsnieku (kapteiņa vietnieku) darbu uz visiem
kuģiem, kas kuģo ar Francijas karogu — Nesaderība ar Kopienu
tiesībām

Rezolutīvā daļa:

- 1) savos tiesību aktos saglabājot prasību pēc Francijas pilsonības, lai
varētu veikt kapteiņa un virsnieka (kapteiņa vietnieka) darbu uz
visiem kuģiem, kas kuģo ar Francijas karogu, Francijas Republika
nav izpildījusi pienākumus, kurus tai uzliek EKL 39. pants;
- 2) Francijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 95, 28.4.2007.

Tiesas (ceturtā palāta) spriedums 2008. gada 6. martā
(Højesteret (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)
— Nordania Finans A/S, BG Factoring A/S/Skatteministeriet

(Lieta C-98/07) ⁽¹⁾

(Sestā PVN direktīva — 19. panta 2. punkts — Atskaitāmās
daļas aprēķināšana — No ražošanas līdzekļu, ko nodokļa
maksātājs lieto savām uzņēmējdarbības vajadzībām, piegādes
izrietoša apgrozījuma izslēgšana — Jēdziens “ražošanas līdz-
ekļi, ko nodokļa maksātājs lieto savām uzņēmējdarbības vaja-
dzībām” — Līzinga sabiedrības veikta automašīnu iegāde, lai
tās nodotu līzingā un pārdotu pēc līzinga līguma termiņa
beigām)

(2008/C 107/12)

Tiesvedības valoda — dāņu

Iesniedzējtiesa

Højesteret

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājas: Nordania Finans A/S, BG Factoring A/S

Atbildētāja: Skatteministeriet

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Højesteret —
1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā
saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem
— Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprē-
ķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.) 19. panta interpretācija — Atskai-
tāmās daļas aprēķināšana — No līzinga sabiedrības automašīnu
pārdošanas pēc līzinga līguma termiņa beigām izrietoša apgrozī-
juma apjoma iekļaušana vai neiekļaušana

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to,
kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem —
Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze,
19. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens “ražošanas
līdzekļi, ko nodokļa maksātājs lieto savām uzņēmējdarbības

vajadzībām”, neattiecas uz automašīnām, ko līzīngā uzņēmums — kā pamata lietā — iegādājas, lai tās nodotu līzīngā un pārdotu pēc līzīngā līguma termiņa beigām, jo minēto automašīnu pārdošana pēc šo līgumu termiņa beigām ir neatņemama šī uzņēmuma ierastās uzņēmējdarbības sastāvdaļa.

(¹) OV C 95, 28.4.2007.

Tiesas (trešā palāta) 2008. gada 6. marta spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-196/07) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Konkurences politika — Koncentrācija — Vairāku Komisijas uzlikto pienākumu neizpilde — E.ON/Endesa)

(2008/C 107/13)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — V. Di Bucci un E. Gippini Fournier)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste (pārstāve — N. Díaz Abad)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Komisijas 2006. gada 26. septembra lēmuma (Lieta COMP/M. 4197 — E.ON/Endesa — C(2006) 4279 galīgā redakcija) 2. panta un Komisijas 2006. gada 20. decembra lēmuma (Lieta COMP/M. 4197 — E.ON/Endesa — C(2006)7039 galīgā redakcija) 1. panta neizpilde

Rezolutīvā daļa:

1) neatsaucot:

— Valsts Enerģētikas komisijas lēmuma 1.–6., 8. un 17. nosacījumu, kuri saskaņā ar Komisijas 2006. gada 26. septembra lēmuma [Lieta Nr. COMP/M. 4197 — E.ON/Endesa — C(2006)4279 galīgā redakcija] 1. pantu tika atzīti par nesaderīgiem ar Kopienų tiesībām, un

— Rūpniecības, tūrisma un tirdzniecības ministrijas lēmuma grozīto 1., 10., 11. un 15. nosacījumu, kuri saskaņā ar Komisijas 2006. gada 20. decembra lēmuma [Lieta Nr. COMP/M. 4197 — E.ON/Endesa — C(2006)7039 galīgā redakcija] 1. pantu tika atzīti par nesaderīgiem ar Kopienų tiesībām, noteiktajā termiņā,

Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti ar katra šo lēmumu 2. pantu;

2) Spānijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 155, 7.7.2007.

Tiesas (astotā palāta) 2008. gada 6. marta spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste

(Lieta C-340/07) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2002/73/EK — Vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm — Darba iespējas, profesionālā izglītība un paaugstināšana amatā — Darba nosacījumi — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2008/C 107/14)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — G. Rozet un M. van Beek)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste (pārstāvis — C. Schiltz)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Tādu normatīvu un administratīvu aktu nepieņemšana paredzētajā laikā, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 23. septembra Direktīvu 2002/73/EK, ar kuru groza Padomes Direktīvu 76/207/EEK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba iespējām, profesionālo izglītību un paaugstināšanu amatā, kā arī darba nosacījumiem (OV L 269, 15. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) paredzētajā laikā nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 23. septembra Direktīvu 2002/73/EK, ar kuru groza Padomes Direktīvu 76/207/EEK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba iespējām, profesionālo izglītību un paaugstināšanu amatā, kā arī darba nosacījumiem, vai katrā ziņā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šās direktīvas 2. panta 1. punkta pirmā daļa;
- 2) Luksemburgas Lielhercogiste atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 211, 8.9.2007.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Sozialgericht Nürnberg (Vācija) 2008. gada 22. janvāra rīkojumu — Athanasios Vatsouras/Arbeitsgemeinschaft (ARGE) Nürnberg 900

(Lieta C-22/08)

(2008/C 107/15)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Sozialgericht Nürnberg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Athanasios Vatsouras

Atbildētājs: Arbeitsgemeinschaft (ARGE) Nürnberg 900

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38 (¹) 24. panta 2. punkts ir saderīgs ar EKL 12. pantu apvienojumā ar EKL 39. pantu?
- 2) Gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga — vai EKL 12. pants apvienojumā ar EKL 39. pantu pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kas Savienības pilsoņiem neļauj saņemt sociālo palīdzību, ja ir pārkāpts Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38 6. pantā noteiktais pieļaujamais maksimālais uzturēšanās ilgums un uzturēšanās tiesības nepastāv arī saskaņā ar citām tiesību normām?
- 3) Gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša — vai EKL 12. pants pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kas

Eiropas Savienības dalībvalsts pilsonim neļauj saņemt pat tādu sociālo pabalstu, kas tiek piešķirts nelegālajiem imigrantiem?

(¹) OV L 158, 77. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Sozialgericht Nürnberg (Vācija) 2008. gada 22. janvāra rīkojumu — Josif Koupatantze/Arbeitsgemeinschaft (ARGE) Nürnberg 900

(Lieta C-23/08)

(2008/C 107/16)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Sozialgericht Nürnberg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Josif Koupatantze

Atbildētājs: Arbeitsgemeinschaft (ARGE) Nürnberg 900

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38 (¹) 24. panta 2. punkts ir saderīgs ar EKL 12. pantu apvienojumā ar EKL 39. pantu?
- 2) Gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga — vai EKL 12. pants apvienojumā ar EKL 39. pantu pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kas Savienības pilsoņiem neļauj saņemt sociālo palīdzību, ja ir pārkāpts Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38 6. pantā noteiktais pieļaujamais maksimālais uzturēšanās ilgums un uzturēšanās tiesības nepastāv arī saskaņā ar citām tiesību normām?
- 3) Gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša — vai EKL 12. pants pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kas Eiropas Savienības dalībvalsts pilsonim neļauj saņemt pat tādu sociālo pabalstu, kas tiek piešķirts nelegālajiem imigrantiem?

(¹) OV L 158, 77. lpp.

Apelācija, ko 2008. gada 1. februārī ierosinājis Jörn Sack par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2007. gada 11. decembra spriedumu lietā T-66/05 Jörn Sack/Eiropas Kopienu Komisija

(Lieta C-38/08 P)

(2008/C 107/17)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Jörn Sack (pārstāvji — U. Lehmann-Brauns un D. Mahlo, Rechtsanwälte)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Kopienu Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt Pirmās instances tiesas 2007. gada 11. decembra spriedumu lietā T-66/05 un (tā kā Tiesa saskaņā ar vienlīdzības principu lemj pati par nepamatoti neizskatītiem tiesību jautājumiem) prasību apmierināt daļā par Komisijas lēmuma par prasītāja ikmēneša atalgojumu 2004. gada maijā atcelšanu;
- pakārtoti tiek prasīts atcelt minēto spriedumu un nodot lietu atpakaļ Pirmās instances tiesai atkārtotai izskatīšanai, lai tā lemtu par vienlīdzības principa pārkāpumu, kas cēlies, neņemot vērā prasītāju, nosakot algas palielinājumu saskaņā ar Civildienesta noteikumu 44. panta 2. punktu.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas spriedumu, saskaņā ar kuru apelācijas sūdzības iesniedzējam kā visu ar Eiropas Savienības paplašināšanos saistīto jautājumu koordinatoram Komisijas juridiskā dienesta darba grupā nepienākas nodaļas vadītāja algas palielinājums, ir pamatota ar šādiem pamatiem.

Pirmais apelācijas sūdzības pamats: Pirmās instances tiesa ir nepareizi izpratusi Eiropas Kopienu tiesībās paredzētā vienlīdzības principa tvērumu un tādējādi to pārkāpusi.

Vienlīdzības princips kā vispārīgā, tā arī īpašā veidā ir nostiprināts kā diskriminācijas aizliegums Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. un 21. pantā un Tiesas judikatūrā jau sen atzīts kā augstākā juridiskā spēka Kopienu tiesību noteikums. Vienlīdzīgas attieksmes principa ievērošana Kopienu tiesībās ir ne tikai visu iestāžu pienākums, bet arī subjektīvas tiesības uz vienlī-

dzīgu attieksmi indivīdiem, uz kuriem attiecas kādas iestādes pasākums. Tā kā — kā Tiesa iepriekš minētajā judikatūrā jau sen ir atzinusi — tas ir pārkāps par sekundārajām Kopienu tiesībām, ir pienācīgi jāievēro šī principa pamattiesību nozīmīgums, interpretējot un piemērojot Kopienu tiesības. Eiropas Kopienu Tiesai vienlīdzības princips ir jāievēro arī procesuālos noteikumu un katras tiesvedības ietvaros.

Prasītājs viscaur savā argumentācijā ir atsaucies uz vienlīdzības principu un nevis Civildienesta noteikumiem, un apgalvojis, ka viņš ir veicis uzdevumus, kuri ir ne tikai pielīdzināmi nodaļas vadītāja uzdevumiem, bet, salīdzinot ar daudzu nodaļas vadītāju, pat pārsniedz tās robežas, kvalificējot tos kā vidējā līmeņa vadības uzdevumus. Tādējādi Pirmās instances tiesa, nemaz neveicot prasītāja pozīcijas salīdzinājumu ar citām ierēdņu kategorijām, jau sākotnēji liedz viņam pienākošos pamattiesību aizsardzību pret patvaļīgu darbību un tādējādi pārkāpj vienlīdzības principu.

Otrais apelācijas sūdzības pamats: Pirmās instances tiesa ir pārkāpusi juridiskās loģikas likumus.

Ja vairākas ieinteresētās personas norāda uz patvaļīgām darbībām, vienlīdzību un tiesisko drošību var nodrošināt tikai tad, ja tiesa konstatē, ka nepastāv līdzīga situācija, kad tas tiek apgalvots, vai arī, tiek konstatēts, ka tās personas, kuras atrodas šādā situācijā, priekšrocības ir saņēmušas nepamatoti un prasītājam tādējādi uz tām arī nav nekādu tiesību. Saskaņā ar šiem juridiskās loģikas likumiem ir acīmredzami, ka vismaz viens no abiem jautājumiem ir jānoskaidro un atbildei uz to attiecībā pret prasītāju ir jābūt negatīvai, lai prasību varētu noraidīt. Pirmkārt, Pirmās instances tiesai bija jālemj par to, vai tie ierēdņu veiktie uzdevumi, kurus Komisija pielīdzina nodaļas vadītāju veiktajiem, ir līdzvērtīgi prasītāja veiktajiem un, otrkārt, vai šiem ierēdņiem Komisija algas palielinājumu ir piešķīrusi pamatoti vai nē.

Tā kā par abiem šiem jautājumiem nav ticis lemts, tad, lai tos kvalificētu kā juridiski nesvarīgus, ir jāvar pierādīt, ka prasība būtu jānoraida arī tad, ja uz abiem jautājumiem būtu bijis atbilde tā, kā to piedāvā prasītājs. Tomēr šādu secinājumu izdarīt nav iespējams. Tā kā Pirmās instances tiesa jautājumu par to, ka Komisija ir likumīgi iekļāvusi arī citu kategoriju ierēdņus, nav pārbaudījusi tiesībās paredzētāja apmērā, tas ir, ievērojot vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu pār Kopienu sekundārajiem tiesību aktiem, ir jāsecina, ka šādas pārbaudes rezultātā būtu jākonstatē, ka Komisija ir rīkojusies pamatoti, iekļaujot arī citu kategoriju ierēdņus. Tātad, pretēji Pirmās instances tiesas apgalvojumam šajā sakarā prasītājs nelūdz nodrošināt vienlīdzību prettiesiskā kontekstā, bet gan vienlīdzīgas attieksmes garantijas, rīkojoties tiesiski.

Trešais apelācijas sūdzības pamats: Pirmās instances tiesa ir pārkāpusi elementārus pareizas tiesvedības pamatprincipus.

Atteikšanās vispār pārbaudīt, vai pastāv apgalvotais pamattiesību pārkāpums, pavisam noteikti ir smagāks šo tiesību pārkāpums, nekā tiesiska maldība par jautājumu, vai pamattiesības tiesām ir tikušas pārkāptas, jo ieinteresētajai personai tiek liegta pamattiesību aizsardzība. Tikai tad, ja prasītāja apgalvojums par pamattiesību pārkāpumu ir pilnīgi nepamatots vai pilnīgi nesaistāms ar faktiem, kuri norādīti situācijas salīdzināšanai, var atteikties veikt faktu pārbaudi par iespējamu pamattiesību pārkāpumu. Tomēr šajā gadījumā apstākļi noteikti nav tādi. Tādējādi Pirmās instances tiesa ir pārkāpusi elementārus pareizas tiesvedības pamatprincipus. Jau tādēļ vien spriedumu ar šādu pamatojumu nevar atstāt spēkā.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Bundespatentgericht (Vācija) 2008. gada 4. februāra rīkojumu — Lieta par preču zīmju tiesībām ar šādiem lietas dalībniekiem: Bild.T-Online.de AG & Co. KG un Präsident des Deutschen Patent- U. Markenamts

(Lieta C-39/08)

(2008/C 107/18)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundespatentgericht

Lietas dalībnieki pamata procesā

Bild.T-Online.de AG & Co. KG un Präsident des Deutschen Patent- u. Markenamts

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/104/EEK 3. pants nolūkā nodrošināt vienlīdzīgas konkurences iespējas ⁽¹⁾ pieprasa vienādu attieksmi pret identiskiem vai salīdzināmiem reģistrācijas pieteikumiem?
- 2) Ja atbilde ir apstiprinoša, vai tiesai ir jāpārbauda konkrētas norādes par konkurenci izkropļojošu nevienlīdzīgu attieksmi un turklāt jāņem vērā agrākie iestādes lēmumi, ko tā pieņēmusi līdzīga satura lietās?

- 3) Ja atbilde ir apstiprinoša, vai interpretējot un piemērojot 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/104/EEK 3. pantu tiesai ir jāņem vērā konkurenci izkropļojošas nevienlīdzīgas attieksmes aizliegums, ja tā ir konstatējusi šādu nevienlīdzīgu attieksmi?
- 4) Ja atbilde uz pirmo līdz trešo jautājumu ir noliedzoša, vai šādā gadījumā valsts tiesību aktos ir jāparedz iespēja, ka, lai novērstu konkurences izkropļošanu, valsts iestādei pēc savas iniciatīvas ir jāierosina agrāk nepamatoti reģistrētu preču zīmju spēkā neesamības procedūra?

⁽¹⁾ OV L 40, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Bundespatentgericht (Vācija) 2008. gada 8. februāra rīkojumu — Lieta par preču zīmju tiesībām ar šādiem lietas dalībniekiem: ZVS Zeitungsvertrieb Stuttgart GmbH un Präsident des Deutschen Patent- U. Markenamts

(Lieta C-43/08)

(2008/C 107/19)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundespatentgericht

Lietas dalībnieki pamata procesā

ZVS Zeitungsvertrieb Stuttgart GmbH un Präsident des Deutschen Patent- u. Markenamts

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/104/EEK ⁽¹⁾ 3. pants nolūkā nodrošināt vienlīdzīgas konkurences iespējas pieprasa vienādu attieksmi pret savstarpēji konkurējošiem pieteicējiem preču zīmju reģistrācijas procesā?
- 2) Ja atbilde ir apstiprinoša, vai tiesai ir jāpārbauda konkrētas norādes par konkurenci izkropļojošu nevienlīdzīgu attieksmi un turklāt jāņem vērā agrākie iestādes lēmumi, ko tā pieņēmusi līdzīga satura lietās?

- 3) Ja atbilde ir apstiprinoša, vai interpretējot un piemērojot 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/104/EEK 3. pantu [iesniedzēj]tiesai ir jāņem vērā konkurenci izkropļojošas nevienlīdzīgas attieksmes aizliegums, ja tā ir konstatējusi šādu nevienlīdzīgu attieksmi?
- 4) Ja atbilde uz pirmo līdz trešo jautājumu ir noliedzoša, vai šādā gadījumā valsts tiesību aktos ir jāparedz iespēja, ka, lai novērstu konkurenci izkropļošanu, valsts iestādei pēc savas iniciatīvas ir jāierosina agrāk nepamatoti reģistrētu preču zīmju spēkā neesamības procedūra?

(¹) OV L 40, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Korkein oikeus (Somija) 2008. gada 8. februāra rīkojumu — Akavan Erityisalojen Keskusliitto AEK ry u.c./Fujitsu Siemens Computers Oy

(Lieta C-44/08)

(2008/C 107/20)

Tiesvedības valoda — somu

Iesniedzējtiesa

Korkein oikeus

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Akavan Erityisalojen Keskusliitto AEK ry, Erityisalojen Toimihenkilöliitto ERTTO ry, Uusi Insinööriliitto UIL ry (ent. Insinööriliitto IL ry), Metallityöväen Liitto ry, Palvelualojen Ammattiliitto PAM ry, Suomen Ekonomiliitto — Finlands Ekonomförbund SEFE ry, Ammattiliitto SUORA ry, Suomen Valtiotieteilijöitten Liitto SVTL ry -Statistiska Förbundet i Finland rf, Sähköalojen Ammattiliitto ry, Tekniikan Akateemisten Liitto TEK ry un Toimihenkilöunioni TU ry

Atbildētājs: Fujitsu Siemens Computers Oy

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 98/59/EK (¹) 2. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā noteiktais pienākums "laikus" uzsākt konsul-

tācijas, ja darba devējs ir "nolēmis veikt kolektīvu atļaušanu", prasa sākt konsultācijas, ja no stratēģiska rakstura lēmumiem vai saimnieciskās darbības izmaiņām izriet kolektīvas atļaušanas nepieciešamība? Vai arī šī norma ir jāinterpretē tādējādi, ka pienākums uzsākt konsultācijas rodas jau tad, kad darba devējs plāno veikt tādus pasākumus vai saimnieciskās darbības izmaiņas, kā ražošanas kapacitātes maiņa vai ražošanas koncentrācija, kuru rezultātā ir paredzama kolektīvas atļaušanas nepieciešamība?

- 2) Vai, ņemot vērā norādi Direktīvas [98/59/EK] 2. panta 3. punkta pirmajā daļā par informācijas laicīgu sniegšanu konsultāciju laikā, 2. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā paredzētais pienākums "laikus" uzsākt konsultācijas, ja darba devējs "nolēmis" veikt kolektīvu atļaušanu, prasa, lai konsultācijas tiktu sāktas jau pirms darba devēja plāni ir attīstīti tik tālu, ka ir iespējams konkretizēt informāciju atbilstoši 2. panta 3. punkta b) apakšpunktam un paziņot to darbiniekiem?

- 3) Vai Direktīvas [98/59/EK] 2. panta 1. punkts, skatīts kopā ar 2. panta 4. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, kad darba devēja uzņēmumu kontrolē cits uzņēmums, šī darba devēja pienākums sākt konsultācijas ar darbinieku pārstāvjiem rodas tad, ja veikt kolektīvu atļaušanu ir nodomājis vai nu pats darba devējs vai arī uzņēmums, kas to kontrolē?

- 4) Vai pienākums sākt konsultācijas, attiecībā uz konsultācijām koncernam piederošā meitas sabiedrībā, ja ir iespējams novērtēt Direktīvas [98/59/EK] 2. panta 1. punktā noteikto pienākumu "laikus" uzsākt konsultācijas, ja darba devējs "nolēmis" veikt kolektīvu atļaušanu, ievērojot 2. panta 4. punkta normas, rodas jau tad, kad koncerna vai mātes sabiedrības vadība ir paredzējusi veikt kolektīvu atļaušanu, taču šos plānus vēl nav konkretizējusi attiecībā uz kādā noteiktā meitas sabiedrībā nodarbinātiem darbiniekiem? Vai arī pienākums sākt konsultācijas meitas sabiedrībā rodas tikai tajā stadijā, kad koncerna vai mātes sabiedrības vadība skaidri ir nolēmusi veikt kolektīvu atļaušanu attiecīgajā meitas sabiedrībā?

- 5) Vai gadījumā, kad darba devējs ir uzņēmums (koncernam piederošā meitas sabiedrība), kuru kontrolē cits uzņēmums (mātes sabiedrība vai koncerna vadība) Direktīvas [98/59/EK] 2. panta 4. punkta nozīmē, [šīs] direktīvas 2. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā paredzētā konsultēšanās procedūra ir jāpabeidz pirms tam, kad mātes sabiedrība vai koncerna vadība pieņem lēmumu par to, ka meitas sabiedrībā ir jāveic kolektīvā atļaušana?

6) Vai gadījumā, ja Direktīva [98/59/EK] ir jāinterpretē tādējādi, ka konsultēšanās procedūra meitas sabiedrībā ir jāpabeidz pirms tam, kad mātes sabiedrības vai koncerna vadība pieņem lēmumu par to, ka meitas sabiedrībā ir jāveic kolektīvā atlaišana, šajā sakarā nozīme ir tikai lēmumam, kura tiešās sekas ir kolektīvā atlaišana meitas sabiedrībā, vai arī konsultēšanās procedūrai ir jābūt pabeigtai jau pirms tam, kad mātes sabiedrība vai koncerna vadība pieņem saimnieciska vai stratēģiska rakstura lēmumu, uz kura pamata kolektīva atlaišana ir iespējama, bet vēl galīgi nav noteikta?

(¹) OV L 225, 16. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Hof van Beroep te Brussel (Beļģija) 2008. gada 8. februāra rīkojumu — Spector Photo Group NV un Chris Van Raemdonck/Commisie voor het Bank -, Financie- en Assurantiewezen

(Lieta C-45/08)

(2008/C 107/21)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van Beroep te Brussel (Briseles Apelācijas tiesa)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Spector Photo Group NV un Chris Van Raemdonck

Atbildētājs: Commisie voor het Bank -, Financie- en Assurantiewezen

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Direktīvas 2003/6/EK (¹) normas, it īpaši tās 2. pants, izņemot normas, kas skaidri atļauj dalībvalstīm brīvi veikt savus pasākumus, uzskatāmas par pilnīgu saskaņošanu vai arī tās kopumā attiecas tikai uz minimālu saskaņošanu?

2) Vai Direktīvas 2003/6/EK 2. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tikai tas fakts vien, ka direktīvas 2. panta 1. punktā paredzētā persona, [kuras] rīcībā ir iekšējā informācija, iegādājas vai atsavina finanšu instrumentus, uz ko attiecas minētā informācija, vai mēģina tos iegādāties vai atsavināt savā vai trešās personas vārdā, vienlaikus nozīmē to, ka šī persona izmanto iekšējo informāciju?

3) Gadījumā, ja atbilde uz otro jautājumu ir noliedzīga, vai ir jāpieņem, ka, piemērojot Direktīvas 2003/6/EK 2. panta 1. punktu, ir nepieciešams, lai tiktu pieņemts apzināts lēmums par iekšējās informācijas izmantošanu?

Vai gadījumā, ja šāds lēmums var arī nebūt rakstveidā, ir nepieciešams, lai lēmums par šādas informācijas izmantošanu izriet no apstākļiem, ko nav iespējams interpretēt citādi, vai arī ir pietiekami, ja šos apstākļus ir iespējams interpretēt šādā izpratnē?

4) Ja, lai konstatētu Direktīvas 2003/6/EK 14. panta paredzētā administratīvā soda samērīgumu, ir jāņem vērā gūtā peļņa, vai ir jāpieņem, ka par iekšējo informāciju uzskatāmā fakta atklāšana faktiski ir ievērojami ietekmējusi finanšu instrumenta cenu?

Ja atbilde ir apstiprinoša, kādam jābūt minimālajām cenu svārstībām, lai tās varētu uzskatīt par ievērojamām?

5) Neatkarīgi no tā, vai cenas svārstībām pēc informācijas atklāšanas ir jābūt ievērojamām vai nē: kāds laikposms pēc informācijas atklāšanas ir jāņem vērā, lai konstatētu cenu svārstību apmēru, un kāds laikposms ir jāņem vērā, izvērtējot iegūto mantisko labumu, lai noteiktu piemērotu sodu?

6) Vai soda samērīguma vērtējuma kontekstā Direktīvas 2003/6/EK 14. pants ir interpretējams tādējādi, ka, ja dalībvalsts papildu administratīvajam sodam ir paredzējusi iespēju piemērot kriminālsodu, vai soda samērīguma izvērtēšanas nolūkā ir jāņem vērā naudas soda iespēja un/vai apmērs kriminālprocesa ietvaros?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīva 2003/6/EK par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīgu izmantošanu) (OV L 96, 12.4.2003., 16. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 12. februārī — Eiropas Kopienų Komisija/Portugāles Republika**(Lieta C-52/08)**

(2008/C 107/22)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — H. Støvlbæk un P. Andrade)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, saistībā ar iespēju veikt notāra profesiju netransponējot valsts tiesībās Direktīvu 2005/36/EK ⁽¹⁾, ar kuru atcelta un aizstāta Direktīva 89/48/EEK ⁽²⁾, Portugāles Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas prasības;
- piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka Portugāles valsts nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Direktīvas 2005/36 13. pants, neļaujot citu dalībvalstu notāriem šo profesiju veikt Portugālē, lai gan viņiem ir tiesības to veikt dalībvalstīs, kurās šī profesija ir regulēta, vai tad, ja viņi saskaņā ar paredzētiem noteikumiem šo profesiju ir veikuši dalībvalstī, kur tā nav regulēta.

Katrā ziņā, pieprasot notāru kandidātiem kādā Portugāles universitātē iegūtu diplomu tiesību zinātnēs vai saskaņā ar Portugāles tiesībām līdzīgu akadēmisku grādu, Portugāles Republika nav izpildījusi arī pienākumus, kas tai ir uzlikti saskaņā ar minētās direktīvas 13. un 14. pantu.

Turklāt, pieprasot, lai notāru kandidāti, pirms prakses perioda sākuma nokārtotu noteiktus valsts eksāmenus, apliecinot vispārīgas zināšanas tiesību jomā, Portugāles valsts nav izpildījusi arī pienākumus, ko tai uzliek Direktīvas 2005/36 13. panta 3. punkts un 3. panta 1. punkta h) apakšpunkts.

Tāpēc Komisija uzskata, ka Portugāles valsts nav transponējusi valsts tiesībās Direktīvu 2005/36 saistībā ar notāra profesiju.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīva 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu (OV L 255, 22. lpp.).

⁽²⁾ OV L 19, 16. lpp.

Prasība, kas celta 2008. gada 12. februārī — Eiropas Kopienų Komisija/Austrijas Republika**(Lieta C-53/08)**

(2008/C 107/23)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — Ž. Brauns [G. Braun] un H. Støvlbæks [H. Støvlbæk])

Atbildētāja: Austrijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, *Notariatsordnung* (Notariāta noteikumu) 6. panta 1. punktā nosakot Austrijas pilsonību kā nosacījumu pieejai notāra profesijai, Austrijas Republika ir pārkāpusi EKL 43. un 45. pantu;
- atzīt — tā kā nav ieviesusi Direktīvu 89/48/EK (attiecīgi Direktīvu 2005/36/EK) attiecībā uz notāra profesiju, Austrijas Republika ir pārkāpusi šo direktīvu un EKL 43. un 45. pantu;
- piespriest Austrijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar EKL 43. pantu ir aizliegta visa veida diskriminācija pilsonības dēļ, kas no tiesību aktiem izriet kā ierobežojums brīvībai veikt uzņēmējdarbību. Saskaņā ar EKL 45. panta 1. daļu nodaļa par tiesībām veikt uzņēmējdarbību nav piemērojama tādās darbības jomās, kas kādā dalībvalstī ilgstoši vai īslaicīgi ir saistītas ar valsts varas īstenošanu.

Saskaņā ar *Notariatsordnung* (Notariāta noteikumiem) Austrijā par notāriem var kļūt tikai Austrijas pilsoņi. Attiecīgais noteikums tādējādi diskriminē pilsonības dēļ un pārkāpj citu dalībvalstu pilsoņu brīvību veikt uzņēmējdarbību, jo tiem liedz strādāt notāra profesijā.

Komisija uzskata, ka EKL 45. panta izņēmums nav piemērojams notāra darbībām, tādēļ uz notāra profesiju attiecas brīvība veikt uzņēmējdarbību.

Lai atbildētu uz jautājumu, ko EKL 45. panta izpratnē nozīmē “valsts vara”, jāizmanto, no vienas puses, valstī pastāvošā izpratne. Darbības, kas kādā dalībvalstī nepieder valsts varai, nevar piesaukt izņēmuma piemērošanas labad, pat ja tās pašas darbības kādā citā dalībvalstī pieder valsts varai. No otras puses, interpretējot EKL 45. panta izpratnē, valsts varas jēdziens un apjoms ir jānosaka Kopienų tiesību kontekstā, tās nozīme Tiesai ir jāinterpretē autonomi un vienveidīgi. Tas, ka Austrijas likumdevējs un Austrijas tiesas notāra darbības pamatā uzskata par dalību valsts varas īstenošanā, nenozīmē, ka šīs darbības tāpēc vien būtu atbrīvotas no stingrāka Kopienų tiesību vērtējuma par brīvību veikt uzņēmējdarbību. EKL 45. panta 1. daļa kā izņēmums no pamatbrīvības ir jāinterpretē šauri.

Pašreizējā integrācijas stadijā ir īpaši grūti rast saturīgu pamatojumu pilsonības nosacījumam attiecībā uz notāra darbībām. Neviena no šīm darbībām, pat ja tās ir suverēnas, iepriekš neparedz īpašu saikni ar valsti, kā tas ir pilsonības gadījumā. Tāpat šīs darbības ir saistītas ar risku, ka, īstenojot suverēnas pilnvaras un izmantojot valsts varas līdzekļus, tiktu radīti konflikti ar rezidentiem.

Ar Austrijas Republikas uzskaitītajām darbībām pilsonības prasības pamatojumam — tiesisku darījumu un līgumu apliecināšana, izpildes klauzulas apstiprināšana, juridiskas konsultācijas, kā arī “Gerichtskommissar” (notārs, ko tiesnesis iecēlis zināmu procesuālu darbību veikšanai) darbības — nepietiek, lai pamatotu EKL 45. panta piemērošanu. Tiktāl, ciktāl tie vispār piedalās valsts varas īstenošanā, tas notiek vienīgi netieši. Valsts varas īstenošanu turklāt nedrīkst sajaukt ar darbībām sabiedrības interesēs. Noderīgums sabiedrībai ne vienmēr pieder valsts varai; darbības, kuras veic, vadoties pēc vispārīgā noderīguma un nevis atsevišķas personas interesēs, netiek katrā ziņā veiktas, deleģējot valsts varu. Lai gan tādējādi valsts varas faktisko īstenošanu var uzticēt saviem valsts pilsoņiem, noteiktu darbību sabiedrības interesēs veikšanu, kā tas, piemēram, ir preventīvas justīcijas gadījumā, var nodrošināt arī tādējādi, ka pieeja profesijai un profesionālie pienākumi tiek noteikti īpašā regulējumā un tiem piemēro īpašu kontroli.

Komisija līdz ar to uzskata, ka neviena darbība, skatot atsevišķi vai visas kopā, kuras Austrijā veic notāri, judikatūras nozīmē neveido tiešu un konkrētu dalību valsts varas īstenošanā.

Prasība, kas celta 2008. gada 12. februārī — Eiropas Kopienų Komisija/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-54/08)

(2008/C 107/24)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — H. Stēvlbeks [H. Støvlbæk] un Ž. Brauns [G. Braun])

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, *Bundesnotarordnung* (Federālo notariāta noteikumu) 5. pantā nosakot Vācijas pilsonību kā nosacījumu pieejai notāra profesijai, Vācijas Federatīvā Republika ir pārkāpusi EKL 43. un 45. pantu;
- atzīt — tā kā nav ieviesusi Direktīvu 89/48/EK (attiecīgi Direktīvu 2005/36/EK) attiecībā uz notāra profesiju, Vācijas Federatīvā Republika ir pārkāpusi šo direktīvu un EKL 43. un 45. pantu;
- piespriest Vācijas Federatīvajai Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar EKL 43. pantu ir aizliegta visa veida diskriminācija pilsonības dēļ, kas no tiesību aktiem izriet kā ierobežojums brīvībai veikt uzņēmējdarbību. Saskaņā ar EKL 45. panta 1. daļu nodaļa par tiesībām veikt uzņēmējdarbību nav piemērojama tādās darbības jomās, kas kādā dalībvalstī ilgstoši vai īslaicīgi ir saistītas ar valsts varas īstenošanu.

Saskaņā ar *Bundesnotarordnung* (Federālajiem notariāta noteikumiem) Vācijā par notāriem var kļūt tikai Vācijas pilsoņi. Attiecīgais noteikums tādējādi diskriminē pilsonības dēļ un pārkāpj citu dalībvalstu pilsoņu brīvību veikt uzņēmējdarbību, jo tiem liedz strādāt notāra profesijā.

Komisija uzskata, ka EKL 45. panta izņēmums nav piemērojams notāra darbībām, tādēļ uz notāra profesiju attiecas brīvība veikt uzņēmējdarbību.

Lai atbildētu uz jautājumu, ko EKL 45. panta izpratnē nozīmē “valsts vara”, jāizmanto, no vienas puses, valstī pastāvošā izpratne. Darbības, kas kādā dalībvalstī nepieder valsts varai, nevar piesaistīt izņēmuma piemērošanas labad, pat ja tās pašas darbības kādā citā dalībvalstī pieder valsts varai. No otras puses, interpretējot EKL 45. panta izpratnē, valsts varas jēdziens un apjoms ir jānosaka Kopienas tiesību kontekstā, tās nozīme Tiesai ir jāinterpretē autonomi un vienveidīgi. Tas, ka Vācijas likumdevējs un Vācijas tiesas notāra darbības pamatā uzskata par dalību valsts varas īstenošanā, nenozīmē, ka šīs darbības tāpēc vien būtu atbrīvotas no stingrāka Kopienas tiesību vērtējuma par brīvību veikt uzņēmējdarbību. EKL 45. panta 1. punkts kā izņēmums no pamatbrīvības ir jāinterpretē šauri.

Pašreizējā integrācijas stadijā ir īpaši grūti rast saturīgu pamatojumu pilsonības nosacījumam attiecībā uz notāra darbībām. Neviena no šīm darbībām, pat ja tās ir suverēnas, iepriekš neparedz īpašu saikni ar valsti, kā tas ir pilsonības gadījumā. Tāpat šīs darbības ir saistītas ar risku, ka, īstenojot suverēnas pilnvaras un izmantojot valsts varas līdzekļus, tiktu radīti konflikti ar rezidentiem.

Ar Vācijas Federatīvās Republikas uzskaitītajām darbībām pilsonības prasības pamatojumam — tiesisku darījumu un līgumu apliecināšana, šādu oficiālo dokumentu pierādījuma spēks, izpildes klauzulas apstiprināšana un juridiskas konsultācijas saistībā ar apliecinājumiem — nepietiek, lai pamatotu EKL 45. panta piemērošanu. Tiktāl, ciktāl tie vispār piedalās valsts varas īstenošanā, tas notiek vienīgi netieši. Valsts varas īstenošanu turklāt nedrīkst sajaukt ar darbībām sabiedrības interesēs. Noderīgums sabiedrībai ne vienmēr pieder valsts varai; darbības, kuras veic, vadoties pēc vispārīgā noderīguma un nevis atsevišķas personas interesēs, netiek katrā ziņā veiktas, deleģējot valsts varu. Lai gan tādējādi valsts varas faktisko īstenošanu var uzticēt saviem valsts pilsoņiem, noteiktu darbību sabiedrības interesēs veikšanu, kā tas, piemēram, ir preventīvas justīcijas gadījumā, var nodrošināt arī tādējādi, ka pieeja profesijai un profesionālie pienākumi tiek noteikti īpašā regulējumā un tiem piemēro īpašu kontroli.

Komisija līdz ar to uzskata, ka neviena darbība, skatot atsevišķi vai visas kopā, kuras Vācijā veic notāri, judikatūras nozīmē neveido tiešu un konkrētu dalību valsts varas īstenošanā.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court) (Apvienotā Karaliste) 2008. gada 13. februāra rīkojumu — Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG, Orange Personal Communications Services Ltd/Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform

(Lieta C-58/08)

(2008/C 107/25)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG, Orange Personal Communications Services Ltd

Atbildētāji: Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform

Ieinteresētās personas: Office of Communications, Hutchison 3G (UK) Limited

Persona, kas iestājusies lietā: GSM Association

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tādēļ, ka EKL 95. pants nav atbilstošs juridiskais pamats, Regula (EK) Nr. 717/2007 ⁽¹⁾ ir pilnīgi vai daļēji spēkā neesoša?
- 2) Vai tādēļ, ka viesabonēšanas mazumtirdzniecības cenas maksimālā apmēra noteikšana neatbilst samērīguma un/vai subsidiaritātes principam, Regulas (EK) Nr. 717/2007 4. pants (kopā ar 2. panta a) punktu un 6. panta 3. punktu tiktāl, ciktāl tie attiecas uz Eiropas tarifu) ir spēkā neesošs?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 27. jūnija Regula (EK) Nr. 717/2007 par viesabonēšanu publiskajos mobilo telefonsakaru tīklos Kopienā un grozījumiem Direktīvā 2002/21/EK (OV L 171, 32. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Hof van Cassatie van België 2008. gada 18. februāra rīkojumu — UDV North America Inc./Brandtraders NV

(Lieta C-62/08)

(2008/C 107/26)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van Cassatie van België

Lietas dalībnieki pamata procesā

Kasācijas sūdzības iesniedzēja: UDV North America Inc.

Atbildētāja kasācijas instancē: Brandtraders NV

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, lai izmantotu apzīmējumu 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 ⁽¹⁾ par Kopienas preču zīmi 9. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 2. punkta d) apakšpunkta izpratnē, trešai personai regulas 9. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē
a) apzīmējums jāizmanto pašai, slēdzot darījumu uz sava rēķina?
b) apzīmējums jāizmanto kā preču tirdzniecībā iesaistītai personai, kur tā ir līgumslēdzēja puse?
- 2) Vai starpnieku, kas darbojas savā vārdā, bet darījumu slēdz citas personas vietā, var uzskatīt par trešo personu, kas apzīmējumu izmanto iepriekš minētās tiesību normas izpratnē?

⁽¹⁾ OV 1994., L 11, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Finanzgericht Düsseldorf (Vācija) 2008. gada 18. februāra rīkojumu — Europol Frost-Food GmbH/Hauptzollamt Krefeld

(Lieta C-65/08)

(2008/C 107/27)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Düsseldorf

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Europol Frost-Food GmbH

Atbildētāja: Hauptzollamt Krefeld

Prejudiciālais jautājums

Vai Kombinētās Nomenklatūras 20. nodaļas 5. b) papildu piezīme Regulu (EK) Nr. 2388/2000 ⁽¹⁾ un Nr. 2031/2001 ⁽²⁾ redakcijā ir spēkā?

⁽¹⁾ Komisijas 2000. gada 13. oktobra Regula (EK) Nr. 2388/2000, ar ko groza I pielikumu Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 264, 1. lpp. un OV L 276, 92. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2001. gada 6. augusta Regula (EK) Nr. 2031/2001, ar ko groza I pielikumu Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 279, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Oberlandesgerichts Stuttgart (Vācija) 2008. gada 18. februāra rīkojumu — Kriminālprocess pret Szymon Kozłowski

(Lieta C-66/08)

(2008/C 107/28)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgerichts Stuttgart

Lietas dalībnieki pamata procesā

Szymon Kozłowski

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai nevar pieņemt, ka personas “dzīvesvieta” vai “uzturēšanās vieta” Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmuma 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm ⁽¹⁾ 4. panta 6. punkta izpratnē ir kādā dalībvalstī, ja šī persona:
a) attiecīgajā dalībvalstī neuzturas nepārtraukti,
b) tur uzturas neatbilstoši uzturēšanās tiesībām,
c) regulāri izdara noziedzīgus nodarījumus un/vai
d) tur atrodas ieslodzījumā?

2. Vai tāda Pamatlēmuma 4. panta 6. punkta transpozīcija, saskaņā ar kuru nav pieļaujams izdot soda izpildei dalībvalsts pašas pilsoni pret viņa gribu, bet citas dalībvalsts pilsoni var izdot atbilstoši iestādes rīcības brīvībai pret viņa gribu, ir saderīga ar Eiropas Savienības tiesībām, it īpaši ar nediskriminācijas un Eiropas Savienības pilsonības principu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 6. panta 1. punktu, ko skata kopā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma (EKL) 12., 17. un turpmākajiem pantiem, un, ja tas tā ir, vai minētie principi ir vismaz jāievēro, īstenojot rīcības brīvību?

(¹) OV L 190, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Bundesfinanzhof (Vācija) 2008. gada 20. februāra rīkojumu — Margarete Block/Finanzamt Kaufbeuren

(Lieta C-67/08)

(2008/C 107/29)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof (Vācija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Margarete Block

Atbildētāja: Finanzamt Kaufbeuren

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai EK līguma 73. d panta 1. punkta a) apakšpunkts un 3. punkts (jaunajā redakcijā — EKL 58. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 3. punkts) atļauj ieskaitīt Spānijas mantojuma nodokli kā nodokļa kredītu attiecībā uz Vācijas mantojuma nodokļa summu, kas maksājama saskaņā ar *Erbschaftssteuer- und Schenkungssteuergesetz* (Likums par mantojuma un dāvinājuma nodokli, turpmāk tekstā — “*ErbStG*”) 21. panta pirmo daļu un otrās daļas 1. punktu kopsakarā ar *Bewertungsgesetz* (Vērtēšanas likums, turpmāk tekstā — “*BewG*”) 121. pantu (objektīvs aizliegums), pat attiecībā uz mantojumiem, kas atklājušies 1999. gadā?

2) Vai EK līguma 73. b panta 1. punkts (jaunajā redakcijā — EKL 56. panta 1. punkts) ir jāinterpretē tādējādi, ka mantojuma nodoklis, ko cita Eiropas Savienības dalībvalsts ir piemērojusi mantinieci ar dzīvesvietu Vācijā attiecībā uz mantojuma atstājējas, kuras pēdējā dzīvesvieta ir bijusi Vācijā, kapitāla prasījumiem no kredītiestādēm šajā citā dalībvalstī, ir ieskaitāms kā nodokļa kredīts attiecībā uz Vācijas mantojuma nodokļa summu?

3) Vai, lemjot par to, kura no iesaistītajām valstīm nedrīkst pieļaut dubulto nodokļu uzlikšanu, nozīme ir [šo] valstu nodokļu tiesiskajā regulējumā paredzēto atšķirīgās piesaistes faktoru atbilstībai un, ja atbilde ir apstiprinoša, vai piesaiste kreditora dzīvesvietai ir atbilstošāka nekā piesaiste parādnieka reģistrācijas vietai?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Tribunale di Napoli, Sezione Lavoro (Itālija) 2008. gada 20. februāra rīkojumu — Raffaele Visciano/I.N.P.S.

(Lieta C-69/08)

(2008/C 107/30)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Napoli, Sezione Lavoro

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Raffaele Visciano

Atbildētājs: I.N.P.S.

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai 1980. gada 20. oktobra Direktīvas 80/987 (¹) 3. un 4. pants — tiktāl, ciktāl tie paredz apmaksu darbinieku prasībām attiecībā uz darba samaksu — atļauj šādām prasībām, kad tās kļūst par piedzenamām no garantijas iestādes, atņemt to sākotnējo — prasību attiecībā uz darba samaksu — raksturu un tās pārkvalificēt par sociālā nodrošinājuma prasībām tikai tāpēc, ka to apmaksu dalībvalsts ir deleģējusi sociālā nodrošinājuma iestādei, un tādēļ atļauj jēdzienu “darba samaksa” valsts tiesībās aizstāt ar jēdzienu “sociālā nodrošinājuma pabalsts”?

- 2) Vai saistībā ar direktīvas sociālo mērķi ir pietiekami valsts tiesībās izmantot darbinieka sākotnējo prasību attiecībā uz darba samaksu tikai kā salīdzinājuma bāzi, lai *per relationem* noteiktu ar garantijas iestādes intervences starpniecību garantējamā pabalsta apmēru vai arī ir paredzēts, ka darbinieka prasība attiecībā uz darba samaksu pret maksātnespējīgu darba devēju ir jāaizsargā ar garantijas iestādes intervences palīdzību, nodrošinot, kā tās apjoms, garantijas un laika ierobežojumi, kā arī tās īstenošanas procedūras ir tādas pašas, kā tās, kas pieejamas atbilstoši jebkurai citai nodarbinātības prasībai tajā pašā tiesību sistēmā?
- 3) Vai principi, kas atvasināmi no Kopienu tiesību sistēmas, un it īpaši līdzvērtības un efektivitātes principi atļauj darbinieku prasījumu pieteikumiem attiecībā uz darba samaksu laika periodam, kas noteikts saskaņā ar Direktīvas 80/987 4. pantu, piemērot ierobežojošus noteikumus, kas ir nelabvēlīgāki nekā tie, kas tiek piemēroti analoga rakstura prasībām?

(¹) OV L 283, 23. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar *Court of Appeal (Civil Division)* (Apvienotā Karaliste) 2008. gada 21. februāra rīkojumu — *The Queen* pēc *Christopher Mellor* pieteikuma/*Secretary of State for Communities and Local Government*

(Lieta C-75/08)

(2008/C 107/31)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Appeal (Civil Division)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Christopher Mellor*

Atbildētājs: *Secretary of State for Communities and Local Government*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai saskaņā ar Padomes Direktīvas 85/337/EEK (¹), ar grozījumiem, kas paredzēti direktīvās 97/11/EK (²) un 2003/35/EK (³) (turpmāk tekstā — “Direktīva”) 4. pantu

sabiedrisku iemeslu dēļ jārada iespējas noteikt, ka attiecībā uz II pielikuma projektu nav nepieciešams pakļaut projektu vērtējumam atbilstoši Direktīvas 5.-10. pantam?

- 2) Ja atbilde uz 1. jautājumu ir apstiprinoša, vai šī prasība ir ievērota *Secretary of State* 2006. gada 4. decembra vēstulē?
- 3) Ja atbilde uz 2. jautājumu ir noliedzoša, kāds šajā kontekstā ir pienākuma norādīt pamatojumu apmērs?

(¹) Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīva 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 175, 40. lpp.).

(²) OV L 73, 5. lpp.

(³) Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Direktīva 2003/35/EK ar ko paredz sabiedrības līdzdalību dažu ar vidi saistītu plānu un programmu izstrādē un ar ko attiecībā uz sabiedrības līdzdalību un iespēju griezties tiesās groza Padomes Direktīvas 85/337/EEK un 96/61/EK (OV L 156, 17. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 29. februārī — Eiropas Kopienų Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-94/08)

(2008/C 107/32)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — *G. Rozet* un *L. Lozano Palacios*)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, savos tiesību aktos atstādama spēkā prasību par Spānijas pilsonību, lai varētu veikt kapteiņa un viņa palīga darbu uz visiem zem Spānijas karoga peldošiem kuģiem, kas nav tirdzniecības kuģi ar bruto tonnāžu, kas mazāka par 100 tonnām, kuri pārvadā kravu vai mazāk par 100 pasažieriem, kuri veic pārvadājumus vienīgi starp ostām vai vietām, kas atrodas teritorijās, kurās Spānija īsteno savu suverenitāti, suverēnās tiesības vai jurisdikciju, Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti saskaņā ar Kopienų tiesībām un it īpaši — ar EKL 39. pantu;

— piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saskaņā ar Spānijas tiesību aktiem kapteiņa un viņa palīga amatus uz visiem zem Spānijas karoga peldošiem kuģiem, kas nav tirdzniecības kuģi ar bruto tonnāžu, kas mazāka par 100 tonnām, kuri pārvadā kravu vai mazāk par 100 pasažieriem, kuri veic pārvadājumus vienīgi starp ostām vai vietām, kas atrodas teritorijās, kurās Spānija īsteno savu suverenitāti, suverēnās tiesības vai jurisdikciju, var ieņemt tikai Spānijas pilsoņi.

Komisija uzskata, ka vispārējā prasība par Spānijas pilsonību minētajiem amatiem ir pretrunā EKL 39. pantam un nevar tikt pamatota ar šī panta 4. punktā paredzēto atkāpi. Komisijas interpretāciju īpaši apstiprina spriedums lietā C-405/01 ⁽¹⁾, kurā Tiesa atzina, ka šīs atkāpes piemērojamība jāattiecina tikai uz to, kas ir absolūti nepieciešams, lai aizsargātu attiecīgās dalībvalsts vispārējās intereses, un ka, runājot par minētajiem amatiem, šīs intereses netiek apdraudētas, ja attiecīgās valsts varas pilnvaras vienīgi sporādiski vai izņēmuma kārtā īsteno citu dalībvalstu pilsoņi. Spānijas Karaliste nav grozījusi tiesību aktus, kā to piedāvājusi Komisija, lai arī tā atbildē uz argumentēto atzinumu bija uzņēmusies veikt vajadzīgos grozījumus.

⁽¹⁾ 2003. gada 30. septembra spriedums lietā *Colegio de Oficiales de la Marina Mercante Española* (Recueil, I-10391. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 7. martā — Eiropas Kopienų Komisija/Austrijas Republika**(Lieta C-107/08)**

(2008/C 107/33)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — B. Šima [B. Schima] un A. Alkovērs Sanpedro [A. Alcover San Pedro])

Atbildētāja: Austrijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai transponētu Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 6. jūlija Direktīvu 2005/33/EK, ar ko groza Direktīvu 1999/32/EK attiecībā uz sēra saturu flotes degvielā ⁽¹⁾, vai katrā ziņā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti ar šīs direktīvas 2. pantu;
- piespriest Austrijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš direktīvas transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2006. gada 11. augustā.

⁽¹⁾ OV L 191, 59. lpp.

PIRMĀS INSTANCES TIESA

Pirmās instances tiesas 2008. gada 13. marta spriedums —
Maison de l'Europe Avignon Méditerranée/Komisija

(Lieta T-43/03) ⁽¹⁾

(Ārpuslīgumiskā atbildība — Zīme “Info point Europe” —
Komisijas darbinieka paziņojumi attiecībā uz prasītāju)

(2008/C 107/34)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Maison de l'Europe Avignon Méditerranée*, Aviņjona
(Francija) (pārstāvji — *F. Martineau* un *N. Benoît, avocats*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — *J.-F. Pasquier*)

Priekšmets

Prasība par zaudējumu atlīdzību, kas — kā apgalvo prasītāja —
tai nodarīti ar paziņojumiem, kurus Komisijas darbinieks izdarīja
Marseļā 2003. gada 23. janvāra sanāksmes laikā.

Rezolutīvā daļa

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Maison de l'Europe Avignon Méditerranée* sedz savus, kā arī atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 101, 26.4.2003.

Pirmās instances tiesas 2008. gada 12. marta spriedums —
ESN/Komisija

(Lieta T-332/03) ⁽¹⁾

(Pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumi — Kopienas
konkursa procedūra — Pakalpojumu sniegšana saistībā ar
atbalsta pakalpojumu izveidošanu un nodošanu lietošanā
Kopienas Pētniecības un attīstības informācijas dienestam
(CORDIS) — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana — Vienlīdzīgas
attieksmes pret pretendentiem princips un pārskatāmības
princips — Līguma dokumentos noteikto piešķiršanas
kritēriju ievērošana)

(2008/C 107/35)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *European Service Network (ESN) SA*, Brisele (Beļģija)
(pārstāvji — *R. Steichen* un *P.-E. Partsch, avocats*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — *L. Parpala* un
E. Manhaeve)

Priekšmets

Prasītājas prasība atcelt Komisijas lēmumu, ar kuru piešķirtas
publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesības saistībā ar
konkursu ENTR/02/55 — CORDIS lot n 1 par atbalsta pakalpo-
jumu izveidošanu un nodošanu lietošanā Kopienas Pētniecības
un attīstības informācijas dienestam (CORDIS).

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *European Service Network (ESN) SA* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 289, 29.11.2003.

**Pirmās instances tiesas 2008. gada 12. marta spriedums —
Evropaīki Dynamiki/Komisija**

(Lieta T-345/03) ⁽¹⁾

(Pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumi — Kopienu konkursa procedūra — Ar Kopienas Pētniecības un attīstības informācijas dienesta (CORDIS) atbalsta pakalpojumu pilnveidošanu un nodrošināšanu saistīto pakalpojumu sniegšana — Pretendenta piedāvājuma noraidījums — Princips par vienlīdzīgu attieksmi pret pretendentiem un pārskatāmības princips)

(2008/C 107/36)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Evropaīki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, Atēnas (Grieķija) (pārstāvji — sākotnēji S. Papass [S. Pappas], pēc tam — N. Korojanakis [N. Korogiannakis], advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — K. O'Reilija [C. O'Reilly] un L. Parpala [L. Parpala])

Priekšmets

Lūgums atcelt Komisijas lēmumu piešķirt tiesības noslēgt iepirkuma līgumu atbilstoši konkursam ENTR/02/55 — CORDIS, 2. daļa, kas attiecas uz Kopienas Pētniecības un attīstības informācijas dienesta (CORDIS) atbalsta pakalpojumu pilnveidošanu un nodrošināšanu.

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2003. gada 16. jūlija lēmumu par tiesību noslēgt iepirkuma līgumu, uz kuru attiecas konkursa ENTR/02/055 — CORDIS daļa Nr. 2, piešķiršanu;
- 2) Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 289, 29.11.2003.

**Pirmās instances tiesas 2008. gada 12. marta spriedums —
Giannini/Komisija**

(Lieta T-100/04) ⁽¹⁾

(Civildienests — Vispārējs konkurss — Neieklāšana rezerves sarakstā — Pārkaupumi, kas izdarīti pārbaudījumu norises laikā un kas var izkropļot to rezultātus — Vienlīdzīga attieksme — Prasība atcelt tiesību aktu — Prasība atlīdzināt zaudējumus)

(2008/C 107/37)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Massimo Giannini, Brisele (Beļģija) (pārstāvji — G. Vandersanden un L. Levi, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — sākotnēji L. Lozano Palacios un M. Velardo, pēc tam G. Berscheid, kam palīdz M. Genton, avocat)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība atcelt konkursa COM/A/9/01, lai izveidotu administratoru (A6/A7) ekonomikas un statistikas jomā rezerves sarakstu pieņemšanai darbā (OV 2001, C 240 A, 12. lpp.), komisijas lēmumu neieklāst prasītāju konkursa rezerves sarakstā un, otrkārt, prasība atlīdzināt zaudējumus un procentus.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina trīs ceturtdaļas no M. Giannini tiesāšanās izdevumiem;
- 3) M. Giannini sedz ceturto daļu no saviem tiesāšanās izdevumiem.

⁽¹⁾ OV C 106, 30.4.2004.

**Pirmās instances tiesas 2008. gada 12. marta spriedums —
Sebirán/ITSB — El Coto de Rioja ("Coto D'Arcis")**

(Lieta T-332/04) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes "Coto D'Arcis" reģistrācijas pieteikums — Agrākas Kopienas vārdiskas preču zīmes "EL COTO" un "COTO DE IMAZ" — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Kaitējuma reputācijai neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 5. punkts)

(2008/C 107/38)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sebirán, SL, Requena (Spānija) (pārstāvji — A. Calderón Chavero un T. Villate Consonni, avocats)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — J. Laporta Insa)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā: El Coto de Rioja, SA, Oyón (Spānija) (pārstāvji — sākotnēji M. E. López Camba, vēlāk M.E. López Camba un J. Grimau Muñoz, avocats)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās palātas 2004. gada 15. jūnija lēmumu lietā R 550/2003-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp El Coto de Rioja, SA un Sebirán, SL.

Rezolutīvā daļa

- 1) noraidīt prasību;
- 2) noraidīt El Coto de Rioja, SA prasījumu par Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju otrās palātas 2004. gada 15. jūnija lēmumu lietā R 550/2003-2 atcelšanu daļā;
- 3) Sebirán, SL sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina ITSB tiesāšanās izdevumus un pusi no El Coto de Rioja tiesāšanās izdevumiem;
- 4) El Coto de Rioja sedz pusi no saviem tiesāšanās izdevumiem.

(¹) OV C 284, 20.11.2004.

Pirmās instances tiesas 2008. gada 11. marta spriedums — Guigard/Komisija

(Lieta T-301/05) (¹)

(Ārpuslīgumiskā atbildība — EAF finansēta darba līguma nepagarināšana — Komisijas nelikumīgas rīcības neesamība — Pirmās instances tiesas kompetence)

(2008/C 107/39)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Philippe Guigard, Parīze (Francija) (pārstāvji — sākotnēji: S. Rodrigues un A. Jaume, tad — S. Rodrigues un C. Bernard-Glanz, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — sākotnēji: D. Martin un K. Herrmann, tad — F. Dintilhac un G. Boudot)

Priekšmets

Prasība par to zaudējumu atlīdzību, ko, iespējams, prasītājs cietis Komisijas iespējami kļūdainas rīcības dēļ tādēļ, ka netika pagarināts viņa darba līgums, kas noslēgts Eiropas Attīstības fonds (EAF) finansētās tehniskās sadarbības starp Kopienų un Nigērijas Republiku ietvaros

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Philippe Guigard atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 271, 29.10.2005.

Pirmās instances tiesas 2008. gada 12. marta spriedums — Compagnie générale de diététique/ITSB ("GARUM")

(Lieta T-341/06) (¹)

(Kopienų preču zīme — Kopienų vārdiskas preču zīmes "GARUM" reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamatojums — Konkrētā sabiedrības daļa — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2008/C 107/40)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Compagnie générale de diététique SAS, Caen (Francija) (pārstāvji — J.-J. Evrard un T. de Haan, avocats)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — A. Folliard-Monguiral)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2006. gada 7. septembra lēmumu (lieta R 1401/2005-1) attiecībā uz vārdiska apzīmējuma "GARUM" kā Kopienų preču zīmes reģistrācijas pieteikumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju pirmās padomes 2006. gada 7. septembra lēmumu (lieta R 1401/2005-1);

2) ITSB sedz pats savus un atļūdzina *Compagnie générale de diététique SAS* tiesāšanās izdevumus.

Pirmās instances tiesas 2008. gada 12. marta spriedums — Suez/ITSB (“Delivering the essentials of life”)

(¹) OV C 326, 30.12.2006.

(Lieta T-128/07) (¹)

(Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes “Delivering the essentials of life” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamatojums — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

Pirmās instances tiesas 2008. gada 12. marta spriedums — Rossi Ferreras/Komisija

(2008/C 107/42)

(Lieta T-107/07 P) (¹)

Tiesvedības valoda — franču

(Apelācija — Civildienests — Ierēdņi — Karjeras attīstības ziņojums — 2003. gada novērtējums — Faktu novērtēšana — Pierādīšanas pienākums un pierādījumu sniegšana — Nepieņemama apelācijas sūdzība — Nepamatota apelācijas sūdzība)

(2008/C 107/41)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Francisco Rossi Ferreras*, Luksemburga (Luksemburga) (pārstāvji — *F. Frabetti* un *S. Martin*, advokāti)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — *V. Joris* un *K. Herrmann*)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2007. gada 1. februāra spriedumu lietā F-42/05 *Rossi Ferreras/Komisija* (Krājumā vēl nav publicēts), lai panāktu, ka šis spriedums tiek atcelts.

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *Francisco Rossi Ferreras* sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atļūdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 129, 9.6.2007.

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Suez*, Parīze (Francija) (pārstāvji — *P. Combeau* un *D. Régnier*, *avocats*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — *A. Folliard-Monguiral*, *agent*)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2007. gada 2. februāra lēmumu (lieta R 811/2006-1) attiecībā uz preču zīmes “Delivering the essentials of life” kā Kopienų preču zīmes reģistrācijas pieteikumu

Rezolutīvā daļa

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Suez* atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 140, 23.6.2007.

**Pirmās instances tiesas 2008. gada 19. februāra rīkojums —
Apple Commuter International/Komisija**

(Lieta T-82/06) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu — Kopējais muitas tarifs — Klasifikācija Kombinētajā nomenklatūrā — Persona, kas nav individuāli skarta — Nepieņemamība)

(2008/C 107/43)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Apple Commuter International, Korka (Īrija) (pārstāvji — G. Green, solicitor, P. Sreenan, SC, un B. Quigley, barrister)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — X. Lewis un J. Hottiaux)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2005. gada 23. decembra Regulu (EK) Nr. 2171/2005 par atsevišķu preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā (OV L 346, 7. lpp.).

Rezolutīvā daļa

- 1) noraidīt prasību kā nepieņemamu;
- 2) Apple Computer International atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 108, 6.5.2006.

**Pirmās instances tiesas 2008. gada 22. februāra rīkojums —
Base/Komisija**

(Lieta T-295/06) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu — Telekomunikācijas — Direktīvas 2002/21/EK 7. pants — Savienojumu beigu zvanu individuālos mobilo sakaru tīklos Beļģijā vairumtirdzniecības tirgus — Būtiska ietekme tirgū — Komisijas vēstule par apsvērumiem — Akts, kas nav pārsūdzams — Tiešas ietekmes trūkums — Nepieņemamība)

(2008/C 107/44)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Base NV, Brisele (Beļģija) (pārstāvji — A. Verheyden, Y. Desmedt un F. Bimont, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — É. Gippini Fournier, M. Shotton un K. Mojzesowicz)

Priekšmets

Prasība atcelt lēmumu, kuru, iespējams, ietver Komisijas 2006. gada 4. augusta vēstule, kas adresēta Institut Belge des Services Postaux et des télécommunications un kas ietver apsvērumus, piemērojot 7. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvā 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) (OV L 108, 33. lpp.), par minētā institūta paziņotu lēmuma projektu (lieta BE/2006/0433).

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) Base NV sedz savus tiesāšanās izdevumus pati, kā arī atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus;
- 3) Mobistar SA un Nīderlandes Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 310, 16.12.2006.

Prasība, kas celta 2008. gada 26. janvārī — EREF/Komisija

(Lieta T-40/08)

(2008/C 107/45)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: European Renewable Energies Federation ASBL (EREF), Brisele (Beļģija) (pārstāvis — D. Fouquet, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Kopienu Komisijas 2007. gada 25. septembra Lēmumu C(2007)4323, galīgā redakcija;
- atzīt attiecīgo finanšu mehānismu dotajā veidā un formā par nelikumīgu valsts atbalstu;

— piespriet Eiropas Kopienų Komisijai atļidzināt visus tiesāšanās izdevumus, tai skaitā prasītājam radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

2004. gadā prasītāja iesniedza sūdzību Komisijā, apgalvojot, ka vairāki Somijā būvējamās jaunās spēkstacijas finansēšanas aspekti ir atzīstami par nepaziņotu valsts atbalstu. Komisija reģistrēja sūdzībā minētās valsts atbalsta pazīmes ar lietas numuru CP 238/04 un 2006. gadā nolēma sadalīt lietu divās atsevišķās lietās ar numuriem NN 62/A/2006 un NN 62/B/2006.

Šajā lietā prasītāja lūdz atcelt Komisijas 2007. gada 25. septembra lēmumu C(2007) 4323, galīgā redakcija, kas attiecas uz valsts atbalsta lietu NN 62/A/2006, par kuru tai tika paziņots 2007. gada 14. novembrī, un kurā Komisija konstatēja, ka Francijas eksporta kredīta aģentūras (turpmāk tekstā –“COFACE”) piešķirtā eksporta garantija kredītam jaunas spēkstacijas “Olkiluoto 3” būvniecībai, kuru iegādājās Somijas elektroenerģijas ražošanas uzņēmums Teollisuuden Voima Oy (turpmāk tekstā –“TVO”), nav atzīstams par nelikumīgu valsts atbalstu un tādējādi nolēma izbeigt izmeklēšanu.

Prasītāja norāda, ka eksporta garantija vai kredīta nodrošinājums EUR 570 000 apmērā, ko COFACE piešķīra TVO, ir atzīstams par nelikumīgu valsts atbalstu, jo tas finansāli ietekmē vispārējos attiecīgā projekta finansēšanas pasākumus. Prasītāja apgalvo, ka garantija ir atzīstama par nelikumīgu valsts atbalstu tiktāl, ciktāl COFACE to piešķīra kā valsts aģentūra, kura savas darbības veic Francijas labā un uzņēmās atbildību atmaksāt bankas konsorcijam kredītu gadījumā, ja TVO nebūtu spējīgs to atmaksāt, un tiktāl, ciktāl ar to TVO tiek piešķirta netaisnīga ekonomiska priekšrocība, atvieglot tam piekļuvi tirgū un nodrošinot tam finansēšanas potenciālu nākotnē. Turklāt prasītāja apgalvo, ka šādi nodrošināts aizdevums ļaus TVO ražot elektroenerģiju par daudz zemākām izmaksām.

Turklāt tā apgalvo, ka lietas sadalīšana divās atsevišķās lietās ir pretēja būtiskiem procesuāliem noteikumiem un tās rezultātā tiek veikts kļūdainais novērtējums.

Prasība, kas celta 2008. gada 24. janvārī — Shetland Islands Council/Komisija

(Lieta T-44/08)

(2008/C 107/46)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Shetland Islands Council, Lervika (Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — E. Whiteford, Barrister, R. Murray, Solicitor, un R. Thompson, QC)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt lēmuma 1. panta 2. punktu, 3., 4. un 5. pantu; un
- piespriet Komisijai atļidzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja ir valsts iestāde, kas veica maksājumus zivsaimniecības nozarei divu vispārējo atbalsta pasākumu ietvaros, saukti par “Atbalsts zivju nozvejai un pārstrādei” un “Atbalsts zivsaimniecības industrijai”, kuri sastāv no dažādu veidu atbalsta shēmām. Viena no šīm shēmām bija Jauno akcionāru shēma. Komisija atzina, ka atbalsts, kuru Apvienotā Karaliste piemēroja, pamatojoties uz šo shēmu, nav saderīgs ar kopējo tirgu tiktāl, ciktāl tas attiecās uz atbalsta sniegšanu par lietota zvejas kuģa daļas iegādi pirmo reizi.

Ar šo prasību prasītāja, pamatojoties uz EKL 230. pantu, lūdz daļēji atcelt Komisijas 2007. gada 13. novembra Lēmumu C39/2006 (bij. NN 94/2005) attiecībā uz Apvienotajā Karalistē ieviesto Jauno akcionāru shēmu. Konkrēti prasītāja lūdz atcelt apstrīdētā lēmuma 1. panta 2. punktu, 3., 4. un 5. pantu, minot šādus pamatus:

- 1) Komisija ir pieļāvusi tiesību kļūdu, uzskatot, ka visi maksājumi par lietota zvejas kuģa daļas iegādi pirmo reizi nav saderīgi ar kopējo tirgu un ir jāatmaksā;
- 2) Komisija ir pieļāvusi tiesību kļūdu, uzskatot, ka šo maksājumu atgūšana būtu saderīga ar:
 - a) Padomes Regulas Nr. 659/1999 (⁽¹⁾) 14. panta 1. punktu; un
 - b) vispārējiem tiesiskās drošības, tiesiskās palāvības aizsardzības un vienlīdzīgas attieksmes principiem.

(⁽¹⁾) Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Apelācija, ko 2008. gada 18. janvārī ierosinājis C. Michail par Civildienesta tiesas 2007. gada 22. novembra spriedumu lietā F-67/05 Michail/Komisija

(Lieta T-49/08 P)

(2008/C 107/47)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Christos Michail (pārstāvis — C. Meīdanis, advokāts)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopienų Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi

- atcelt Civildienesta tiesas spriedumu lietā F-67/05 tiktāl, ciktāl ar to ir atteikts viņam piešķirt finansiālu atlīdzību par morālo kaitējumu, kas viņam nodarīts administrācijas darbības un bezdarbības rezultātā;
- lemt par finansiālu atlīdzību prasītājam par morālo kaitējumu EUR 120 000 apmērā;
- atbilstoši lemt par tiesāšanās izdevumiem.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs apgalvo, ka pārsūdzētajā spriedumā Civildienesta tiesa ir pieņēmusi nepareizu lēmumu par prasību, ar kuru viņš lūdz atcelt savu karjeras attīstības ziņojumu par 2003. gadu un iecēlējīnstitūcijas lēmumu, ar kuru tika noraidītas sūdzības, ko viņš bija iesniedzis saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu.

Prasītājs īpaši norāda, ka Civildienesta tiesa (turpmāk tekstā — “CDT”) nepamatoti ir atteikusies viņam piešķirt finansiālu atlīdzību par morālo kaitējumu, kas viņam nodarīts tāpēc, ka viņš tika iecelts darbā Lauksaimniecības ģenerāldirektorātā (AGRI ĢD) pēc Finanšu kontroles ģenerāldirektorāta, kurā viņš darbojās, likvidēšanas. Prasītājs uzskata, ka CDT ir nepareizi piemērojusi Kopienų tiesības, jo nepareizi ir novērtējusi pierādījumus un sniegusi pretrunīgu pamatojumu.

Prasītājs arī apgalvo, ka CDT ir pieļāvusi kļūdu, neņemot par attiecīgo jautājumu, vai arī ka tās spriedums nav pietiekami pamatots un ka līdz ar to ir pārkāptas prasītāja procesuālās pamattiesības un ir pieļauts Kopienų tiesību pārkāpums.

Prasība, kas celta 2008. gada 5. februārī — UEFA/Komisija

(Lieta T-55/08)

(2008/C 107/48)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Union des associations européennes de football (UEFA), Nyon (Šveice) (pārstāvji — A. Bell un K. Learoyd, Solicitors)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl ar to Kopienų tiesību ietvaros tiek apstiprināta visa EURO iekļaušana Apvienotās Karalistes sarakstā; un
- piespriest Komisijai segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt UEFA tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar šo tiesvedību.

Pamati un galvenie argumenti

Saskaņā ar Padomes Direktīvas 89/552/EEK ⁽¹⁾ 3.a pantu dalībvalsts var izveidot sarakstu ar sporta vai cita veida pasākumiem, kas tiek uzskatīti par “īpaši svarīgiem sabiedrībai”. Uz šajā sarakstā minētajiem pasākumiem nevar attiekties ekskluzīvās raidīšanas tiesības, jo tas liegtu ievērojamai šīs dalībvalsts sabiedrības daļai iespējas sekot līdzi pasākumam tiešraidē vai vēlākās reportāžās brīvā televīzijā.

Prasītāja lūdz atcelt Komisijas 2007. gada 16. oktobra Lēmumu 2007/730/EK ⁽²⁾, ar kuru Komisija paziņoja, ka saskaņā ar Padomes Direktīvas 89/552/EEK 3.a panta 1. punktu Apvienotās Karalistes sastādītais saraksts, kurā tika ietverts viss UEFA Eiropas Futbola čempionāta noslēguma turnīrs — EURO, atbilst Kopienu tiesībām.

Savas prasības pamatojumam prasītāja apgalvo, ka Komisijas lēmums:

- nav pieņemts, ievērojot skaidru un atklātu procedūru, kā to paredz Direktīvas 89/552/EEK 3.a panta 1. punkts;
- neietver pienācīgu pamatojumu;
- ir pamatots ar acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo Komisija atzina, ka EURO spēles, kurās nepiedalās neviena vietējā valsts izlase, var tikt atzīts par pasākumu, kas ir īpaši svarīgs Apvienotās Karalistes sabiedrībai;
- neietver pienācīgu konkurences tiesību vai pakalpojumu sniegšanas brīvības analīzi, radot nesamērīgu un nepamatotu konkurences izkropļojumu attiecīgajā tirgū, kā arī ierobežojot brīvu apraides pakalpojumu sniegšanu;
- pārkāpj prasītājas īpašumtiesības, jo ar to tiek ierobežots veids, kādā prasītāja var pārdot EURO retranslācijas tiesības;
- pārkāpj samērīguma principu, jo tas nav nedz atbilstošs, nedz nepieciešams tajā paredzēto mērķu sasniegšanai; un
- pārkāpj vienlīdzīgas attieksmes principu, jo ar to prasītāja tiek nostādīta nelabvēlīgākā situācijā, salīdzinot ar citiem tiesību īpašniekiem.

⁽¹⁾ Padomes 1989. gada 3. oktobra Direktīva 89/552/EEK par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos (OV L 298, 23. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2007. gada 16. oktobra Lēmums 2007/730/EK par to Apvienotās Karalistes pasākumu saderību ar Kopienu tiesībām, kuri pieņemti saskaņā ar 3.a panta 1. punktu Padomes Direktīvā 89/552/EEK par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos (OV L 295, 12. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 5. februārī — IEA u.c./Komisija

(Lieta T-56/08)

(2008/C 107/49)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Stichting IEA Secretariaat Nederland (IEA)*, Amsterdamā (Nīderlande), *Educational Testing Service Global BV (ETS-Europe)*, Amsterdamā (Nīderlande), *Deutsches Institut für Internationale Pädagogische Forschung (DIPF)*, Frankfurtē pie Mainas (Vācija), *Institut zur Qualitätsentwicklung im Bildungswesen (IQB)*, Berlīnē (Vācija) (pārstāvji — *E. Morgan de Riverly* un *S. Thibault-Liger*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītāju prasījumi:

- pilnībā atcelt Komisijas 2007. gada 23. novembra lēmumu, ar kuru noraida prasītāju iesniegto piedāvājumu konkursa procedūrā Nr. EAC/21/2007 “Eiropas apsekojums par valodu prasmēm” tiktāl, ciktāl tas ir pretējs Kopienų tiesībām un ir balstīts uz acīmredzamām kļūdām izvērtējumā;
- pilnībā atcelt Komisijas lēmumu, ar kuru līgumslēgšanas tiesības šajā konkursa procedūrā tiek piešķirtas *SurveyLang Consortium* tiktāl, ciktāl tas ir pretējs Kopienų tiesībām un ir balstīts uz acīmredzamām kļūdām izvērtējumā; un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Pirmās instances tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāji iesniedza piedāvājumu, atsaucoties uz konkursu saistībā ar “Eiropas apsekojumu par valodu prasmēm” (OV 2007/S 61-074161), kā tas tika labots (OV 2007/S 109-133727). Prasītāji apstrīd atbildētājas 2007. gada 23. novembra lēmumu, ar kuru noraidīts to piedāvājums un līgumslēgšanas tiesības piešķirtas citam pretendētājam.

Savas prasības pamatojumam prasītāji apgalvo, ka apstrīdētais lēmums ir pretējs vienlīdzīgas attieksmes principam, Finanšu regulas ⁽¹⁾ 100. panta 1. punktam un konkursa noteikumiem.

Prasītāji turklāt apgalvo, ka Komisija ir acīmredzami kļūdaini novērtējusi konkursa noteikumos paredzētos kvalitātes kritērijus, kā rezultātā pretendenti tika acīmredzami kļūdaini novērtēti.

Nobeigumā prasītāji apgalvo, ka Komisija, pieļaujot rūpības trūkumu konkursa norises laikā, ir pārkāpusi labas pārvaldības principu.

(¹) Padomes 2002. gada 25. jūnija Regula (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (OV 2002 L 248, 1. lpp.), kā tā tika labota (OV 2003 L 25, 43. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 11. februārī — *Hedgefund Intelligence/ITSB — Hedge Invest (InvestHedge)*

(Lieta T-67/08)

(2008/C 107/50)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Hedgefund Intelligence Ltd*, Londona (Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — *J. Reed, Barrister*, un *G. Crofton Martin, Solicitor*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniecē: *Hedge Invest SGR P.A.*, Milāna (Itālija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Apelāciju Otrās padomes 2007. gada 28. novembra lēmumu lietā R 148/2007-2, kas noraida apelācijas sūdzību;
- noraidīt iebilduma iesniedzējas iebildumu;
- piespriest Birojam un otrai procesa dalībniecēi segt savus tiesāšanās izdevumus un otrai pusei — atlīdzināt prasītājas izdevumus par tiesāšanos Iebildumu nodaļā, Apelāciju padomē un Pirmās instances tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme “InvestHedge” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kuri ietilpst 9., 16., 36. un 41. klasē — reģistrācijas pieteikums Nr. 3 081 081

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: *Hedge Invest SGR P.A.*

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas grafiska preču zīme “HEDGE INVEST” attiecībā uz pakalpojumiem, kuri ietilpst 36. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: apmierināt iebildumu attiecībā uz visiem apstrīdētajiem pakalpojumiem, kuri ietilpst 36. un 41. klasē; turpināt Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma procesu par neapstrīdētajām precēm, kas ietilpst 9. un 16. klasē

Apelāciju padomes lēmums: noraidīt apelācijas sūdzību

Izvirzītie pamati: prasītāja norāda, ka, nosakot attiecīgo preču zīmju vizuālo līdzību angļiski nerunājošo patērētāju acīs, Apelāciju padome kļūdījās, ņemot vērā “komerciālo iespaidu” un uzskatot, ka komerciālais iespaids konfliktējošajām preču zīmēm ir vienāds.

Novērtējot fonētisko līdzību konfliktējošajām preču zīmēm, kā tas izklausās angļiski nerunājošajiem patērētājiem, Apelāciju padome neatbilstoši uzliek pierādīšanas pienākumu prasītājam.

Visbeidzot, Apelāciju padome atbilstošajā posmā nepiemēroja neapstrīdēto viedokli, ka starp pakalpojumiem, kuri atrodas 36. un 41. klasē, bija tikai ļoti ierobežota un/vai attāla līdzības pakāpe.

Prasība, kas celta 2008. gada 6. februārī — *FIFA/Komisija*

(Lieta T-68/08)

(2008/C 107/51)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Fédération Internationale de Football Association (FIFA)*, Cīrihe (Šveice) (pārstāvji — *E. Batchelor, F. Young, Solicitors*, un *A. Barav, lawyer*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- pilnībā vai daļēji atcelt Komisijas 2007. gada 16. oktobra Lēmumu 2007/730/EK par to Apvienotās Karalistes pasākumu saderību ar Kopienas tiesībām, kuri pieņemti saskaņā ar 3.a panta 1. punktu Padomes Direktīvā 89/552/EEK par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos, it īpaši ar tās 1.–3. pantu;

— piespriet Komisijai segt savus tiesāšanās izdevumus un atļūdzināt FIFA tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo tiesvedību.

Pamati un galvenie argumenti

Atbilstoši Padomes Direktīvas 89/552/EEK⁽¹⁾ 3.a pantam dalībvalstis var sastādīt sporta vai citu pasākumu sarakstu, kas tiek uzskatīti par “īpaši svarīgiem sabiedrībai”. Uz pasākumiem sarakstā neattiecas ekskluzīvās raidīšanas tiesības, kas lielai daļai sabiedrības šajā dalībvalstī liedz iespēju skatīties pasākumu tiešraidē vai vēlākās reportāžās bezmaksas televīzijā.

Prasītāja lūdz atcelt Komisijas 2007. gada 16. oktobra Lēmumu 2007/730/EK⁽²⁾, ar kuru Komisija atzina, ka Apvienotās Karalistes sastādītais saraksts atbilstoši Padomes Direktīvas 89/552/EEK 3.a panta 1. punktam, uzskaitot visas 64 FIFA Pasaules kausa futbola spēles, ir atbilstošs Kopienu tiesībām. Tas neļauj FIFA sniegt ekskluzīvu licenci raidorganizācijām FIFA Pasaules kausa spēļu tiešraidei Apvienotajā Karalistē.

Savas prasības pamatojumam prasītāja norāda, ka Komisijas lēmums pārkāpj būtiskas procesuālas prasības, jo tajā nav norādīti iemesli, kādēļ visas 64 FIFA Pasaules kausa spēles ir ietvertas Apvienotās Karalistes sarakstā.

Turklāt prasītāja uzskata, ka apstrīdētais lēmums pārkāpj Direktīvu 89/552/EEK, jo Apvienotās Karalistes iestādes pasākuma pieņemšanai izmanto neskaidru un nepārskatāmu procedūru un ne visas spēles FIFA Pasaules kausa ietvaros bija īpaši svarīgas Apvienotās Karalistes sabiedrībai.

Prasītāja arī uzskata, ka apstrīdētais lēmums pārkāpj prasītājas īpašumtiesības, neļaujot tai sniegt ekskluzīvas licences FIFA Pasaules kausa spēļu tiešraidei Apvienotajā Karalistē.

Prasītāja turklāt apgalvo, ka apstrīdētais lēmums pārkāpj EK līguma noteikumus par pakalpojumu sniegšanas brīvību, neļaujot prasītājai izsniegt licences un raidorganizācijām neļaujot iegūt ekskluzīvās tiešraides tiesības attiecībā uz FIFA Pasaules kausa spēlēm, kas tika pārraidītas Apvienotajā Karalistē.

Prasītāja arī uzskata, ka apstrīdētais lēmums pārkāpj EK līguma noteikumus par konkurenci, atļaujot ļaunprātīgu apvienotā dominējošā stāvokļa izmantošanu un/vai pret konkurenci vērstu nolīgumu par starptautisko futbola spēļu tiešraides tiesību pirkšanu Apvienotajā Karalistē, un ierobežojot konkurenci ar to saistītajā brīvajā (nekodētajā) televīzijā, reklāmas un pieprasītu sporta raidījumu maksas televīzijas tirgū.

Visbeidzot, prasītāja uzskata, ka apstrīdētais lēmums pārkāpj EK līguma noteikumus par tiesībām veikt uzņēmējdarbību, ierobežojot jaunpienācēju vai iespējamo jaunpienācēju attiecīgajā Apvienotās Karalistes tirgū piekļuvi ekskluzīvām FIFA Pasaules kausa spēļu tiešraides tiesībām Apvienotajā Karalistē.

⁽¹⁾ Padomes 1989. gada 3. oktobra Direktīva 89/552/EEK par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos (OV L 298, 23. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2007. gada 16. oktobra Lēmums 2007/730/EK par to Apvienotās Karalistes pasākumu saderību ar Kopienu tiesībām, kuri pieņemti saskaņā ar 3.a panta 1. punktu Padomes Direktīvā 89/552/EEK par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos (OV L 295, 12. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 12. februārī — Axis AB/ITSB — Etra Investigación y Desarrollo (“ETRAX”)

(Lieta T-70/08)

(2008/C 107/52)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Axis AB, Lunda (Zviedrija) (pārstāvis — J. Norderyd, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībiece: Etra Investigación y Desarrollo SA, Valencija (Spānija)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Apelāciju otrās padomes 2007. gada 27. novembra lēmumu lietā R 334/2007-2;

— piespriet ITSB atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: Kopienas vārdiska preču zīme "ETRAX" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9. un 42. klasē — Reģistrācijas pieteikums Nr. 3 890 291

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Etra Investigación y Desarrollo SA

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: valsts grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdisku elementu "ETRA" un burtus "I" un "D", kurus savieno "+" zīme, attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9. un 42. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: noraidīt iebildumu

Apelāciju padomes lēmums: apmierināt apelācijas sūdzību un atcelt apstrīdēto lēmumu

Izvirzītie pamati: Komisijas Regulas (EK) Nr. 2868/95 ⁽¹⁾ (turpmāk tekstā — "Īstenošanas regula") 49. noteikuma un Padomes Regulas (EK) Nr. 40/94 (turpmāk tekstā — "Regula par Kopienas preču zīmi") 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasītāja apgalvo, ka Apelāciju padome pieļāvusi kļūdu, konstatējot, ka apelācijas sūdzība iesniegta saskaņā ar Īstenošanas regulas 49. noteikuma 1. punktu, kur noteikts — ja apelācija neatbilst Regulas par Kopienas preču zīmi 57., 58. un 59. pantam un Īstenošanas regulas 48. noteikuma 1) punkta c) apakšpunktam, Apelācijas padome noraida to kā nepieņemamu. Turpinot, prasītāja apgalvo, ka, tā kā iebildumu iesniedzēja valodas trūkumu nenovērsa līdz termiņam, kas bija noteikts apelācijas sūdzības iesniegšanai, proti, līdz 2007. gada 12. februārim, Apelāciju padome esot pārkāpusi Īstenošanas regulas 49. noteikuma 1. un 2. punktu.

⁽¹⁾ Komisijas 1995. gada 13. decembra Regula (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 303, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 11. februārī — Travel Servis/ITSB — Eurowings Luftverkehrs ("smartWings")

(Lieta T-72/08)

(2008/C 107/53)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Travel Servis a.s., Prāga (Čehijas Republika) (pārstāvis — S. Hejdová)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: Eurowings Luftverkehrs AG, Dortmundē (Vācija)

Prasītājas prasījumi:

— grozīt apstrīdēto Apelāciju otrās padomes lēmumu lietā R 15151/2006-2 šādi:

— pilnībā atcelt Iebildumu nodaļas 2006. gada 29. septembra lēmumu attiecībā uz iebildumu procesu Nr. B 782351;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies prasītājai saistībā ar iebildumu un apelācijas procesu ITSB.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: Kopienas grafiska preču zīme "smartWings" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 16., 21., 37., 39., 41. un 43. klasē — reģistrācijas pieteikums Nr. 3 650 595

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Eurowings Luftverkehrs AG

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: valsts un starptautiska vārdiska preču zīme "Euro Wings" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 16. un 41. klasē, valsts un starptautiska vārdiska preču zīme "EUROWINGS" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 39. un 42. klasē, un valsts vārdiska preču zīme "WINGSGLOSS" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 16., 39., 41. un 42. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt daļā

Apelāciju padomes lēmums: noraidīt apelācijas sūdzību

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un Regulas 73. un 79. pantā ietvertu būtisko procedūras noteikumu pārkāpums

Prasība, kas celta 2008. gada 11. februārī — Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung/Komisija

(Lieta T-73/08)

(2008/C 107/54)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung eV, Berlīne (Vācija) (pārstāve — B. Henning, Rechtsanwältin)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt atbildētājas 2007. gada 26. novembra lēmumu par naudas summas EUR 23 228,07 apmērā atmaksu “Daphne Grant Agreement JLS/DAP/2004-1/080/YC” ietvaros
- piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs un Komisija 2005. gada maijā noslēdza līgumu par projekta finansēšanu programmas DAPHNE II ⁽¹⁾ ievaros. Ar attiecīgu 2007. gada 26. novembra paziņojumu atbildētāja pieprasīja prasītājam atmaksāt daļu no minētā līguma ietvaros pārskaitītās summas. Šī prasība ir celta pret minēto lēmumu.

Savas prasības atbalstam prasītājs uzsver, pirmkārt, ka, pieņemot apstrīdēto lēmumu, nav ievērots pienākums norādīt pamatojumu. Otrkārt, ir vērojams principa uz taisnīgu tiesu pārkāpums, jo prasītājam netika dots atbilstošs laiks paust nostāju un iesniegt papildu dokumentus. Visbeidzot, prasītājs uzsver, ka apstrīdētais lēmums ir pamatots ar kļūdainu faktu vērtējumu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Lēmums Nr. 803/2004/EK, ar ko pieņem Kopienas rīcības programmu (2004.–2008. gads), lai novērstu un apkarotu vardarbību pret bērniem, jauniešiem un sievietēm un aizsargātu cietušos un riska grupas (programma Daphné II) (OV L 143, 1. lpp.)

Prasība, kas celta 2008. gada 13. februārī — JOOP!/ITSB (“!”)

(Lieta T-75/08)

(2008/C 107/55)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: JOOP! GmbH, Hamburga (Vācija) (pārstāvji — H. Schmidt-Hollburg un W. Möllering, Rechtsanwälte)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju pirmās padomes 2007. gada 26. novembra lēmumu lietā R 1134/2007-1;
- piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ieskaitot izdevumus, kas radušies apelācijas procesā.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme “!” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 14., 18. un 25. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 5 332 184);

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt;

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt;

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 ⁽¹⁾ 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums, jo reģistrācijai pieteiktā preču zīme esot atšķirtspējīga un neesot jāsaglabā brīvi pieejama.

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 18. februārī — Baldesberger/ITSB (pincetes forma)

(Lieta T-78/08)

(2008/C 107/56)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Fides B. Baldesberger, Lugano (Šveice) (pārstāvis — F. Nielsen, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju ceturtās padomes 2007. gada 12. decembra lēmumu (apelācijas lieta Nr. R 1405/2007-4);
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: trīsdimensiju preču zīme, kas attēlo pinceti, attiecībā uz precēm, kuras ietilpst 8. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 5 480 108);

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt;

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt;

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 ⁽¹⁾ 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei esot vajadzīgā atšķirtspēja.

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 19. februārī — CureVac/ITSB — Qiagen (“RNAiFect”)

(Lieta T-80/08)

(2008/C 107/57)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: CureVac GmbH, Tübingen (Vācija) (pārstāvis — F. von Stosch, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībiece: Qiagen GmbH, Hilden (Vācija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju pirmās padomes 2007. gada 11. decembra lēmumu apelācijas lietā R 1219/2006-1 attiecībā uz iebildumiem Nr. B 771495;
- noraidīt Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 3 304 813;
- piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: Qiagen GmbH;

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “RNAiFect” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 1., 5. un 9. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 3 304 813);

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja;

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: vārdiska preču zīme “RNAActive” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 1. un 5. klasē (Kopienas preču zīme Nr. 2 953 768), turklāt iebildumi vērsti pret reģistrāciju attiecībā uz noteiktām precēm, kas ietilpst 1. un 5. klasē;

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt;

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt;

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 ⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo preču identiskuma un preču zīmju līdzības dēļ starp pretstatītajām preču zīmēm esot sajaukšanas iespēja.

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 18. februārī — Enercon/ITSB (“E-Ship”)

(Lieta T-81/08)

(2008/C 107/58)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Enercon GmbH, Aurich (Vācija) (pārstāvis — R. Böhm, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2007. gada 4. decembra lēmumu (apelācijas lieta R 319/2007-1);
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "E-Ship" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 7., 9., 12. un 39. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 5050539);

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt;

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt;

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 (¹) 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums, jo reģistrācijai pieteiktās preču zīmes pieejamības prasības un atšķirtspējas vērtējums esot veikts neatbilstoši.

(¹) Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 12. februārī — Guardian Industries un Guardian Europe/Komisija

(Lieta T-82/08)

(2008/C 107/59)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Guardian Industries Corp, Oburnhila (Amerikas Savienotās Valstis) un Guardian Europe Sàrl, Dudelanža (Luksemburga) (pārstāvji — S. Völcker, F. Louis, A. Vallery. C. Eggers un H.-G. Kamann, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāju prasījumi:

- daļēji atcelt apstrīdētā lēmuma 1. pantu saskaņā ar A1 un A2 sadaļā minētajiem pamatiem;
- samazināt prasītājiem uzliktā naudas soda apmēru; un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāji lūdz daļēji atcelt Komisijas 2007. gada 28. novembra Lēmumu Nr. C(2007)5791 gala redakcija (lieta COMP/39.165

— Plakanais stikls), par kuru tiem paziņoja 2007. gada 3. decembrī un kurā Komisija atzina, ka prasītāji kopā ar citiem uzņēmumiem pārkāpa EKL 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu, no 2004. gada 20. aprīļa līdz 2005. gada 22. februārim piedaloties kompleksā vienošanos un saskaņotu darbību kopumā, aptverot visu EEZ.

Prasītāji apgalvo, ka apstrīdēto lēmumu ir jāatceļ un tiem piespriests naudas sods ir attiecīgi jāpārskata, jo ar to ir pieļautas šādas rupjas kļūdas:

- Komisija nav sniegusi precīzus un saskanīgus pierādījumus, ka prasītāji piedalījās aizliegtā vienošanās, kuru veidoja trīs stikla ražotāji pirms 2005. gada 11. februāra sanāksmes;
- Komisijas nepamatotais pieņēmums, ka šajā sanāksmē prasītāji noslēdza vienošanās, kas attiecās uz visu EEZ.

Papildus prasītāji lūdz Pirmās instances tiesu izmantot tās neierobežotās kompetences pilnvaras, lai samazinātu tiem uzlikto naudas sodu. Balstoties uz to, prasītāji uzskata, ka, pirmkārt, bez izskaidrojuma, atkāpjoties no savas pašas konsekvētās pozīcijas un skaidri pārkāpjot Tiesas nostiprināto judikatūru, Komisija izslēdza garantēto izpārdošanu ieņēmumus viena miljarda eiro apmērā no citiem adresātiem aprēķinātajām soda naudām, tādējādi ievērojami pārspilējot prasītāju tirgus stāvokli, un, otrkārt, ka Komisija ignorēja prasītāju būtiski ierobežoto pasīvo lomu pārkāpumā, salīdzinot ar citu dalībnieku ilgstošiem centieniem panākt aizliegtu vienošanos plakanā stikla pārdošanai Eiropā, un to mēģinājumus iesaistīt prasītājus šajos centienos.

Prasība, kas celta 2008. gada 19. februārī — Denki Kagaku Kogyo un Denka Chemicals/Komisija

(Lieta T-83/08)

(2008/C 107/60)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Denki Kagaku Kogyo K.K., Tokija (Japāna) un Denka Chemicals GmbH, Düsseldorf (Vācija) (pārstāvji — G. Van Gerven, T. Franchoo un D. Fessenko, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Komisijas 2007. gada 5. decembra Lēmuma C(2007) 5910 gala redakcijā lietā COMP/F/38.629 — Hloroprēna kaučuks 1., 2. un 3. punktu;
- papildus, būtiski samazināt atbilstoši minētā lēmuma 2. punktam prasītājiem uzlikto naudas sodu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītāji lūdz atcelt Komisijas 2007. gada 5. decembra Lēmumu C(2007)5910 gala redakcijā (lieta COMP/F/38.629 — Hloroprēna kaučuks) par EKL 81. panta procedūras piemērošanu un EEZ 53. panta piemērošanas procedūru tiktāl, ciktāl Komisija atzina, ka prasītāji ir pārkāpuši EKL 81. pantu un uzlika tiem naudas sodu, prasot nekavējoties pārtraukt norādīto pārkāpumu.

Lai pamatotu savu prasību, prasītāji izvirza sešus pamatus:

Pamatojoties uz pirmo un otro pamatu, prasītāji, pirmkārt, norāda, ka Komisija, uzskatot, ka prasītāji ir piedalījušies EKL 81. panta pārkāpšanā, ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo nav pierādīts ne tas, ka prasītājiem ir bijis vienots mērķis ar citiem hloroprēna ražotājiem, lai veidotu karteli, ne arī tas, ka prasītāji ir piedalījušies saskaņotās darbībās.

Otrkārt, prasītāji apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi to tiesības uz aizstāvību un pārkāpusi EKL 253. pantu un labas pārvaldības principu, jo tā nenodrošināja piekļuvi Bayer prasībām, kas izteikti slēgtā procedūrā.

Pamatojoties uz trešo, ceturto, piekto un sesto pamatu, prasītāji lūdz Tiesai ievērojami samazināt naudas sodu, ko Komisija uzlikusi saskaņā ar apstrīdētā lēmuma 2. punktu.

Proti, ar trešo pamatu prasītāji norāda, ka Komisija, aprēķinot naudas sodu, pamatojoties uz 2006. gada Vadlīnijām naudas sodu aprēķinam, tā vietā, lai piemērotu 1998. gada Vadlīnijas naudas sodu aprēķinam, ir pārkāpusi tiesiskās drošības principu un retroaktivitātes aizliegumu.

Ar ceturto pamatu prasītāji apgalvo, ka Komisija, aprēķinot produkta pārdošanas vērtību, lai noteiktu naudas soda pamatsummu, pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā. Turklāt, pēc prasītāju domām, Komisija ir pārkāpusi samērīguma principu, jo prasītāji ir sodīti divreiz.

Ar piekto pamatu prasītāji apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz kartela ilgumu.

Visbeidzot, ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, neņemot vērā vainu mīkstinošus apstākļus un nesamazinot prasītājiem uzlikto naudas sodu, ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pārkāpusi EKL 253. pantu, samērīguma principu un vienlīdzīgas attieksmes principu.

Prasība, kas celta 2008. gada 19. februārī — *Exalation*/ITSB (“Vektor-Lycopin”)

(Lieta T-85/08)

(2008/C 107/61)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Exalation Ltd*, Ilford (Lielbritānija) (pārstāvis — *K. Zingsheim, Rechtsanwalt*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju ceturtās padomes 2007. gada 17. decembra lēmumu (R 1037/2007-4) un Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja 2007. gada 4. maija lēmumu un uzdot šim birojā reģistrēt prasītājas pieteikto preču zīmi “Vektor-Lycopin” Kopienas preču zīmju reģistrā kā Kopienas preču zīmi;

- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “Vektor-Lycopin” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5., 29. un 30. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 4 838 983);

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu daļēji noraidīt;

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt;

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 ⁽¹⁾ 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums, jo reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei esot pietiekama atšķirtspēja un tā neesot aprakstoša.

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

norādītajiem faktiem nav nozīmes Kopienas līmenī, ir pieļauta kļūda vērtējumā.

⁽¹⁾ Komisijas 2004. gada 7. aprīļa Regula (EK) Nr. 773/2004 par lietas izskatīšanu saskaņā ar EK līguma 81. un 82. pantu, ko vada Komisija (OV L 123, 18. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 22. februārī — Global Digital Disc/Komisija

(Lieta T-96/08)

(2008/C 107/62)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Global Digital Disc GmbH & Co. KG, Drēsdene (Vācija) (pārstāvis — E. Stein, Rechtsanwalt)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Kopienų Komisijas 2007. gada 7. decembra Lēmumu COMP/C-3/38.803 — *Global Digital Disc (GDD)/Philips*;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja apstrīd Komisijas 2007. gada 7. decembra Lēmumu COMP/C-3/38.803 — *Global Digital Disc (GDD)/Philips*. Šajā lēmumā Komisija atbilstoši Regulas (EK) Nr. 773/2004 ⁽¹⁾ 7. panta 2. punktam noraidīja prasītājas sūdzību, kurā tā apgalvoja, ka sūdzībā minētā persona bija vairākkārtīgi pārkāpusi EKL 82. pantu saistībā ar licencēšanu CD-R jomā.

Prasības pamatojumā prasītāja vispirms norāda, ka Komisija nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu. Turklāt atbildētāja esot pārkāpusi prasītājas tiesības uz aizstāvību. Visbeidzot, tiek apgalvots, ka Komisijas argumentos, apgalvojot, ka sūdzībā

Prasība, kas celta 2008. gada 20. februārī — KUKA Roboter/ITSB (oranžas krāsas preču zīme)

(Lieta T-97/08)

(2008/C 107/63)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: KUKA Roboter GmbH, Augsburg (Vācija) (pārstāvis — A. Kohn, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt atbildētāja Apelāciju ceturtās padomes 2007. gada 14. decembra lēmumu apelācijas lietā R 1572/2007-4;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: oranžas krāsas bez kontūrām preču zīme attiecībā uz precēm, kas ietilpst 7. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 4 607 801);

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt;

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt;

Izvirzītie pamati:

- EKL 28. panta pārkāpums, jo ar apstrīdēto lēmumu tiek radīts pasākums ar kvantitatīviem ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību;
- Regulas (EK) Nr. 40/94 ⁽¹⁾ 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo reģistrācijai pieteiktā preču zīme esot atšķirtspējīga;

- Regulas Nr. 40/94 73. un 74. panta pārkāpums, jo apstrīdētais lēmums nav pamatots vai, attiecīgi, ir nepietiekami pamatots un nav pietiekami noskaidroti lietas apstākļi;
- pilnvaru ļaunprātīga izmantošana, jo atbildētājs apstrīdētā lēmuma pamatojumā attiecībā uz brīvas pieejamības prasību ir atsaucies uz neatbilstošiem apsvērumiem.

(¹) Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

Apelācija, ko 2008. gada 25. februārī ierosinājusi Asa Sundholm par Civildienesta tiesas 2007. gada 13. decembra spriedumu lietā F-27/07 Sundholm/Komisija

(Lieta T-102/08 P)

(2008/C 107/64)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Asa Sundholm, Brisele (Beļģija) (pārstāvji — S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, avocats)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Kopienu Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2007. gada 13. decembra spriedumu lietā F-27/07;
- lemjot, pamatojoties uz jauniem noteikumiem un darot to, ko vajadzēja darīt pirmajam tiesnesim: atcelt lēmumu par prasītājas karjeras attīstības ziņojumu par laika posmu no 2001. gada 1. jūlija līdz 2002. gada 31. decembrim, izpildot Pirmās instances tiesas 2005. gada 20. aprīļa spriedumu;
- piespriest atbildētājai atlidzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Savā apelācijas sūdzībā apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdza atcelt Civildienesta tiesas (CDT) spriedumu, ar ko tika noraidīta viņas prasība, kurā viņa lūdza atcelt Komisijas lēmumu par viņas

karjeras attīstības ziņojumu par laika posmu no 2001. gada 1. jūlija līdz 2002. gada 31. decembrim, jo pirmais ziņojums par šo laika posmu tika atcelts ar Pirmās instances tiesas 2005. gada 20. aprīļa spriedumu (¹).

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza tikai vienu pamatu sakarā ar tiesību kļūdu, EKL 233. panta pārkāpumu un Kopienu tiesību par īpašo pienākumu norādīt pamatojumu neievērošanu.

Viņa apgalvo, ka CDT esot pieļāvusi tiesību kļūdu, nepareizi novērtējot Pirmās instances tiesas 2005. gada 20. aprīļa sprieduma piemērojamību, kā arī EKL 233. pantu, uzskatīdama, ka iecelējinstīcijai sprieduma izpildes pasākumu ietvaros un, ņemot vērā tā pamatojumu, kā arī laiku, kas pagājis no atceltā lēmuma līdz lēmumam par minētā sprieduma izpildi, neesot vajadzējis sniegt plašāku pamatojumu attiecībā uz administrācijai uzlikto pienākumu konkrēti pamatot noformēto attīstības ziņojumu, novēloti izpildot Pirmās instances tiesas spriedumu, kā to norāda apelācijas sūdzības iesniedzēja.

Turklāt viņa apgalvo, ka CDT neesot ņēmusi vērā Pirmās instances tiesas *res judicata* absolūto autoritāti, pieņemdama, ka vienkārša to komentāru svīturošana, kas pretiesiski tikuši ņemti vērā, esot taisnīgs prasītājas novērtējuma labojums.

(¹) Pirmās instances tiesas spriedums lietā T-86/04 Sundholm/Komisija, Krājumā nav publicēts.

Prasība, kas celta 2008. gada 23. februārī — ars Parfum Creation & Consulting/ITSB (smaržu flakona forma)

(Lieta T-104/08)

(2008/C 107/65)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ars Parfum Creation & Consulting GmbH, Ķelne (Vācija) (pārstāvji — A. Späth un G. Hasselblatt, Rechtsanwälte)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2007. gada 8. novembra lēmumu (lieta R 1656/2006-1);
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: trīsdimensiju preču zīme smaržu flakona formā attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 4 995 361);

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt;

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt;

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 (⁽¹⁾) 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo reģistrācijai pieteiktā preču zīme esot atšķirtspējīga.

(¹) Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

Apelācija, ko 2008. gada 26. februārī ierosinājis Kris Van Neyghem par Civildienesta tiesas 2007. gada 13. decembra spriedumu lietā F-73/06 Van Neyghem/Komisija

(Lieta T-105/08 P)

(2008/C 107/66)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Kris Van Neyghem, Vissenken (Beļģija) (pārstāvji — S. Rodrigues un C. Bernard-Glanz, avocats)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopienų Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atzīt šo apelācijas sūdzību par pieņemamu;
- atcelt Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2007. gada 13. decembra spriedumu lietā F-73/06;
- apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzēja Civildienesta tiesā izvirzītos prasījumus atcelt tiesību aktu un atlīdzināt zaudējumus;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās tiesu instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzībā tās iesniedzējs lūdz atcelt Civildienesta tiesas spriedumu, kurā noraidīta prasība, kurā viņš bija lūdzis, pirmkārt, atcelt vispārējā konkursa EPSO/A/19/04 atlases komisijas lēmumu viņu nepieļaut pie minētā konkursa mutiskā pārbaudījuma kārtēšanas un, otrkārt, atlīdzināt materiālos zaudējumus un morālo kaitējumu, ko viņš esot cietis.

Apelācijas sūdzības pamatojumā tās iesniedzējs izvirza pamatu par to, ka ir sagrozīts Civildienesta tiesā iesniegts pierādījums, proti, rakstiskā pārbaudījuma kopija.

Viņš izvirza arī pamatu par to, ka Civildienesta tiesa esot pieļāvusi kļūdu pamatojumā saistībā ar to, ka atlases komisijas priekšsēdētājs neesot pieļāvis acīmredzamu kļūdu vērtējumā, salīdzinot apelācijas sūdzības iesniedzējam piešķirto atzīmi un novērtējuma veidlapā ietverto vārdisko vērtējumu.

Prasība, kas celta 2008. gada 27. februārī — CPEM/Komisija

(Lieta T-106/08)

(2008/C 107/67)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Centre de promotion de l'emploi par la micro-entreprise (CPEM), Marseļa (Francija) (pārstāvis — C. Bonnefoi, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt paziņojumu par parādu;
- atzīt tiesības uz atlīdzību par publiski nodarītu kaitējumu organizācijas, kas darbojas vispārējo interešu aizsardzības uzdevumā, reputācijai (lēsta EUR 100 000 apmērā);
- atlīdzināt advokāta honorāru un atlīdzību par juridisko palīdzību, kas bija vajadzīga un par kuru var tikt iesniegti pamatojoši dokumenti.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītājs lūdz atcelt Komisijas lēmumu, kas ietverts 2007. gada 17. decembra paziņojumā par parādu Nr. 3240912189 saistībā ar Komisijas 2007. gada 4. oktobra Lēmumu Nr. C (2007) 4645, ar ko pēc OLAF ziņojuma saņemšanas izbeigts atbalsts, ko Eiropas Sociālais fonds vispārīgas subsīdijas veidā piešķir prasītāja veiktā pilotprojekta finansēšanai ⁽¹⁾, un kura atcelšanu prasītājs ir lūdzis lietā T-444/07 CPME/Komisija ⁽²⁾.

Savas prasības pamatojumam prasītājs galvenokārt norāda, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un pārsniegusi savas pilnvaras, jo apstrīdētais paziņojums par parādu nebija adresēts faktiskajam parādniekam. Atsaucoties uz Finanšu regulas Nr. 1605/2003 ⁽³⁾ 135. panta pārkāpumu, prasītājs norāda, ka paziņojums par parādu bija jāadresē tam tiesību subjektam, kas attiecīgajā projektā bija galvenais atbildīgais finansiālajā ziņā un kas faktiski saņēma Eiropas Sociālā fonda subsīdijas.

Tāpat prasītājs norāda — tas, ka paziņojums par parādu bija adresēts viņam, ņemot vērā viņa īstenoto vispārējo interešu aizsardzības uzdevumu, ir kaitējis viņa reputācijai un uzticamībai attiecībā pret tā finanšu partneriem.

⁽¹⁾ Komisijas 1999. gada 17. augusta Lēmums Nr. C (1999) 2645, kurā grozījumi izdarīti ar 2001. gada 18. septembra Lēmumu Nr. C (2001) 2144.

⁽²⁾ OV 2008, C 37, 29. lpp.

⁽³⁾ Padomes 2002. gada 25. jūnija Regula (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam.

**Prasība, kas celta 2008. gada 29. februārī —
Spānija/Komisija**

(Lieta T-113/08)

(2008/C 107/68)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Spānijas Karaliste (pārstāvis — M. Muñoz Pérez)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2007. gada 20. decembra Lēmumu 2008/68/EK, ar kuru no Kopienų finansējuma izslēgti noteikti dalībvalstu veikti izdevumi ELVGF Garantiju nodaļas ietvaros, ciktāl uz to attiecas šī prasība;
- piespriest atbildētājai iestādei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar apstrīdēto lēmumu no Kopienų finansējuma tiek izslēgtas zināmas korekcijas, kuras šīs prasības aspektā ietver korekcijas, kas ietekmē atbalstu olīveļļas ražošanai 1998./1999., 1999./2000. un 2000./2001. lauksaimniecības gadā kopumā EUR 183 965 185,54 apmērā, tiešos maksājumus, atbalstu par aramzemes platību, kas pieprasīts laika posmā no 2003. līdz 2004. gadam, kopumā EUR 16 591 528,35 apmērā.

Šī prasība konkrēti ir par finanšu korekciju, kas piešķirta saistībā ar atbalstu olīveļļas ražošanai, izslēdzot daļu, kas attiecas uz 1999./2000. lauksaimniecības gadu Andalūzijā, un to, kas piešķirts saistībā ar atbalstu par aramzemes platību, kas lūgts 2003. un 2004. gadā.

Prasījumu pamatojumā prasītāja apgalvo, ka

- saistībā ar atbalstu olīveļļas ražošanai
- ir pārkāpts Regulas Nr. 1663/95 ⁽¹⁾ 8. pants, jo finanšu korekcija nav pamatota ar Komisijas veiktajiem novērojumiem par izmeklēšanā iegūtajiem pierādījumiem, bet gan ar pieņēmumiem, kas veikti citās izmeklēšanās;
- ir pārkāpts Regulas Nr. 729/70 ⁽²⁾ 2. un 3. pants un Regulas Nr. 1258/1999 ⁽³⁾ 2. pants, jo apstrīdētajā lēmumā tie ir piemēroti nepareizos apstākļos, ņemot vērā, ka Komisijas minētie teorētiskie pārkāpumi piešķirtās finanšu korekcijas pamatojumam nav pietiekami;
- nav ievērots Regulas Nr. 1258/99 7. panta 4. punktā paredzētais divdesmit četru mēnešu termiņš pirms pārbaūžu rezultātu rakstiskā paziņojuma;
- saistībā ar atbalstu par aramzemes platību
- nav ievērots Regulas Nr. 1663/95 8. panta 1. punktā paredzētais process, jo dokumentā, ar kuru dalībvalstij paziņoti pārbaūžu rezultāti, nav minēti iemesli, kas pamato finanšu korekciju, un, pakāroti, nav ievērots Regulas Nr. 1258/1999 7. panta 4. punktā paredzētais divdesmit četru mēnešu termiņš;

- pārkāpts Regulas Nr. 1258/1999 2. pants, jo apstrīdētais lēmums ir piemērots nepareizos apstākļos, ņemot vērā, ka Komisijas vērtētie pārkāpumi nav pietiekami;
- pārkāpts minētās regulas 2. pantā un Pamatnostādnēs par finanšu seku aprēķinu, sagatavojot lēmumu par ELVGF Garantiju nodaļas grāmatojumu noskaidrošanas procedūru, noteiktais.

(¹) Komisijas 1995. gada 7. jūlija Regula (EK) Nr. 1663/95, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EEK) Nr. 729/70 attiecībā uz ELVGF Garantiju nodaļas grāmatojumu noskaidrošanas procedūru (OV L 158, 8.7.1995., 6. lpp.).

(²) Padomes 1970. gada 21. aprīļa Regula (EEK) Nr. 729/70 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV L 94, 28.4.1970., 13. lpp.).

(³) Padomes 1999. gada 17. maija Regula (EK) Nr. 1258/1999 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV L 160, 26.6.1999., 103. lpp.).

Apelācija, ko 2008. gada 6. martā ierosinājis Luigi Marcuccio par Civildienesta tiesas 2007. gada 14. decembra rīkojumu lietā F-21/07 Marcuccio/Komisija

(Lieta T-114/08 P)

(2008/C 107/69)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Luigi Marcuccio, Trikase (Itālija) (pārstāvis — G. Cipressa)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopienų Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi

Jebkurā gadījumā:

- pilnībā un bez jebkādiem izņēmumiem atcelt apstrīdēto rīkojumu;
- atzīt, ka prasību pirmajā instances tiesā ir iesniedzis prasītājs, ievērojot termiņus;
- atzīt, ka prasība pirmajā instances tiesā bija pilnībā pieņemama;

galvenokārt:

- pilnībā un bez jebkādiem izņēmumiem atzīt pirmajā instances tiesā izvirzītās prasības;
- piespriest atbildētājam samaksāt prasītājam atlīdzību par visiem zaudējumiem un izmaksām, kas tam radušies gan saistībā ar tiesvedību pirmajā instancē, gan šajā apelācijas tiesvedībā;

pakārtoti:

- nosūtīt šo lietu atkārtotai izskatīšanai Civildienesta tiesā, lai tā citā sastāvā taisītu jaunu spriedumu šajā lietā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam prasītājs norāda šādus pamatus:

1. Pilnībā nav norādīts pamatojums, ņemot vērā, ka netika izklaidēti pārpratumi saistībā ar kaitējuma jēdzienu un tāda notikuma, ar kuru tiek radīts EK līguma 288. panta (bijušais 215. pants) otrajā daļā minētais kaitējums, jēdzienu;
2. Pārkāpts EK līguma 288. pants, Eiropas Kopienų Tiesas Statūtu 46. pants, Eiropas Kopienų Civildienesta noteikumu (turpmāk tekstā — “Civildienesta noteikumi”) 90. pants, tiesiskās drošības princips, tiesības uz tiesību aizsardzību tiesā un tiesības uz taisnīgu tiesu;
3. Kļūdainai un nepamatoti interpretēts un piemērots sākuma datuma vai *dies a quo* jēdziens, lai varētu noteikt saprātīgu termiņu, kura laikā ir jāceļ prasība atbilstoši EK līguma 288. pantam;
4. Pilnīgs pamatojuma trūkums, *inter alia*, saistībā ar izmeklēšanas neesamību, kā arī pārkāpts Civildienesta noteikumu 90. pants un attiecīgi vispārējie tiesību principi saistībā ar datuma noteikšanu, sākot no kura nevar iesniegt prasību atbilstoši EK līguma 288. pantam;
5. Pilnīgs pamatojuma trūkums saistībā ar prasītāja apgalvoto noilguma iestāšanos, lai varētu celt prasību atbilstoši EK līguma 288. pantam;
6. Pārkāpts EK līguma 235. un 288. pants, ar kuriem Kopienų tiesai ir jurisdikcija izskatīt lietas par kaitējuma atlīdzināšanu, un attiecīgā judikatūra ir piemērojama patvaļīgi, nepamatotā un neloģiskā veidā;
7. Pārkāpti taisnīgas tiesas prasības, it īpaši saistībā ar tām prasībām, kuras ir paredzētas Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā.

Prasība, kas celta 2008. gada 10. martā — Gourmet Burger Kitchen/ITSB (“GOURMET BURGER KITCHEN”)**(Lieta T-115/08)**

(2008/C 107/70)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Gourmet Burger Kitchen Ltd, Londona (Apvienotā Karaliste) (pārstāvis — C. Sawdy, Solicitor)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Apelāciju otrās padomes 2007. gada 5. decembra lēmumu lietā R 1215/2007-2; un
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme, kas sastāv no vārdiem “GOURMET BURGER KITCHEN” attiecībā uz dažādām precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 29., 30., 31., 32., 33. un 43. klasē — Reģistrācijas pieteikums Nr. 4615341

Pārbaudītāja lēmums: daļēji noraidīt reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz pakalpojumiem 43. klasē

Apelāciju padomes lēmums: noraidīt apelācijas sūdzību

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums, jo preču zīme bija ieguvusi atšķirtspēju izmantošanas rezultātā Apvienotajā Karalistē un Īrijā.

Prasība, kas celta 2008. gada 13. martā — Actega Terra/ITSB (“TERRAEFFEKT matt & gloss”)**(Lieta T-118/08)**

(2008/C 107/71)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Actega Terra GmbH, Lehrte (Vācija) (pārstāve — A. Andorfer-Erhard, Rechtsanwältin)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2008. gada 7. janvāra lēmumu — lieta R 1467/2007-1);
- konstatēt, ka Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts neiestājas pret reģistrācijai pieteiktās Kopienas preču zīmes Nr. 5 454 517 “TERRAEFFEKT matt & gloss” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 2. klasē, proti, “lakas, kas paredzētas it īpaši grafiskajai industrijai; visas iepriekš minētās preces, kas nav paredzētas izmantošanai būvniecības nozarē”, reģistrāciju;
- pakārtoti, Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā Nr. 5 454 517 minēto preču sarakstu ierobežot šādi:

“2. klase — laka, kurai raksturīgs tas, ka atkarībā no pamatnes īpašībām veicot vienreizēju šīs pamatnes pārklāšanu tiek iegūta matēta vai, attiecīgi, spīdīga virsma, kas paredzēta it īpaši grafiskajai industrijai; visas iepriekš minētās preces, kas nav paredzētas izmantošanai būvniecības nozarē”,

un konstatēt, ka šajā sakarā Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts neiestājas pret reģistrācijai pieteiktās preču zīmes reģistrāciju;

- piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “TERRAEFFEKT matt & gloss” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 2. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 5 454 517);

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt;

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt;

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 (1) 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei esot vajadzīgā atšķirtspēja un tā neesot tikai aprakstoša.

(1) Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

**Pirmās instances tiesas 2008. gada 6. marta rīkojums —
*Allos Walter Lang/ITSB — Kokoriko (Coco Rico)***

(Lieta T-126/07) ⁽¹⁾

(2008/C 107/72)

Tiesvedības valoda — angļu

Piektās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 140, 23.6.2007.

**Pirmās instances tiesas 2008. gada 3. marta rīkojums —
*Nīderlande/Komisija***

(Lieta T-309/07) ⁽¹⁾

(2008/C 107/74)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Astotās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 235, 6.10.2007.

**Pirmās instances tiesas 2008. gada 27. februāra rīkojums —
*Air One/Komisija***

(Lieta T-266/07) ⁽¹⁾

(2008/C 107/73)

Tiesvedības valoda — itāļu

Astotās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 211, 8.9.2007.

**Pirmās instances tiesas 2008. gada 3. marta rīkojums —
*National Association of Licensed Opencast Operators/Komisi-
sija***

(Lieta T-318/07) ⁽¹⁾

(2008/C 107/75)

Tiesvedības valoda — angļu

Sestās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 247, 20.10.2007.

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENTESTA TIESA

Prasība, kas celta 2007. gada 24. decembrī — Iordanova/Komisija

(Lieta F-53/07)

(2008/C 107/76)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ivanka Iordanova, Varna (Bulgārija) (pārstāvis — G. Kerelov, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

2007. gada 3. aprīļa konkursa EPSO/AST/14/06 atlases komisijas lēmuma, ar kuru prasītājai atteikta pieļaut konkursam, atcelšana un prasība atlīdzināt nodarītos materiālos zaudējumus un morālo kaitējumu.

Prasītājas prasījumi:

- atcelt 2007. gada 3. aprīļa konkursa EPSO/AST/14/06 atlases komisijas lēmumu, ar kuru prasītājai atteikta pieļaut konkursam;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt prasītājai zaudējumus, kas pēc taisnīguma principa ir noteikti EUR 28 718 apmērā ciestā materiālā un morālā kaitējuma dēļ, ko izraisījis konkursa atlases komisijas prettiesiskais lēmums, pieskaitot nokavējuma procentus, kurus sāk skaitīt no prasības iesniegšanas datuma;
- piespriest Eiropas Kopienų Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2007. gada 30. novembrī — Strack/Komisija

(Lieta F-132/07)

(2008/C 107/77)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Guido Strack, Ķelne (Vācija) (pārstāvis — H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt Komisijas 2007. gada 23. jūlija lēmumu, kā arī to papildinošos nenoformulētos 2007. gada 9. augusta, 2007. gada 11. septembra un 2007. gada 9. novembra lēmumus tiklīdz, ciktāl ar tiem noraidīts prasītāja 2007. gada 9. aprīlī, 2007. gada 11. maijā, 2007. gada 11. oktobrī izteiktais pieprasījums publicēt dokumentus (no juridiskā viedokļa pamatots it īpaši ar Civildienesta noteikumu 17. pantu, 17.a pantu, 19. un 24. pantu, kā arī atbilstošajiem autortiesību un datu aizsardzības noteikumiem) un lūgt ierosināt krimināllietu pret (bijušajiem) komisāriem un Komisijas ierēdņiem, kā arī prasība atlīdzināt zaudējumus vismaz EUR 10 000 apmērā.

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Komisijas 2007. gada 23. jūlija lēmumu, kā arī to papildinošos nenoformulētos 2007. gada 9. augusta, 2007. gada 11. septembra un 2007. gada 9. novembra lēmumus tiklīdz, ciktāl ar tiem noraidīts prasītāja 2007. gada 9. aprīlī, 2007. gada 11. maijā, 2007. gada 11. oktobrī izteiktais pieprasījums publicēt dokumentus (no juridiskā viedokļa pamatots it īpaši ar Civildienesta noteikumu 17. pantu, 17.a pantu, 19. un 24. pantu, kā arī atbilstošajiem autortiesību un datu aizsardzības noteikumiem) un lūgt ierosināt krimināllietu pret (bijušajiem) komisāriem un Komisijas ierēdņiem;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt prasītājam zaudējumus, kas viņam nodarīti veselības un morāla kaitējuma veidā apstrīdētā lēmuma dēļ, vismaz EUR 10 000 apmērā;
- piespriest Eiropas Kopienų Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2008. gada 26. februārī — Bennet u.c./ITSB

(Lieta F-19/08)

(2008/C 107/78)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Kelly-Marie Bennet, Mutxamel (Spānija) un citi (pārstāvis — G. Vandersanden, avocat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs

Prāvas priekšmets un apraksts

Pirmkārt, atcelt vispārējā konkursa OHIM/AD/02/07 un OHIM/AST/02/07 paziņojumus tiktāl, ciktāl saskaņā ar šiem paziņojumiem prasītājiem tiem liegta iespēja tikt iekļautiem rezerves sarakstā, lai gan vieniem ir pienākums piedalīties konkursā, ņemot vērā šim mērķim viņu darba līgumā uz nenoteiktu laiku nelikumīgi iekļauto noteikumu par līguma izbeigšanu. Otrkārt, atlīdzināt prasītājiem nodarīto morālo kaitējumu.

Prasītāju prasījumi:

- atcelt vispārējā konkursa OHIM/AD/02/07 un OHIM/AST/02/07 paziņojumus;
 - piespriest atbildētajai atlīdzināt prasītāju ciesto morālo kaitējumu, to nosakot taisnīgi un paredzot papildu summu EUR 25 000 katram prasītājam;
 - piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
-